

M. M. III, IV.
L. 49, II.

(X 187 7922)

Dissertatio Inauguralis

De

FIDEICOMMISSIS
FAMILIÆ CONSER-
VANDAE CAUSA
relictis,

Von StammGütern/

QUAM,

S. S. AUXILIANTE TRIADE,
Decreto & Auctoritate

NOBILIS ET AMPLISSIMI ICTORUM
COLLEGI IN CELEBERRIMA
Academia Argentoratensi,

PRO CONSEQUENDIS IN VTROQUE IVRE
summis honoribus, ac privilegiis
DOCTORALIBUS,

Publicæ ac solemnæ censura submittit

PHILIPPUS Knipschildt/

Medebachio - Westph.

Ad diem 4. Novembr.

ARGENTORATI,

EXCUDERAT PAULUS LEDERTZ,

Anno M. DC. XXVI.

P
Im
qu
bo
fid

nen
red
mus
disp
nup
ut p
JCe
disp
quic
vill
D. H
fiden
rog
pra
vitu
non
Wes
rum

PRINCIPIUM DEUS SIT, MEDIUM ET FINIS,

Novel. 109. pr.

THESIS I.

Fideicommissorum (a) jura licet primis (b) ORIGO & nominis de finitio.
temporibus essent infirma, (c) postea tamen ab Imper. Augusto primum ita ad juris necessitatem retracta, (d) à D. Claudio quasi alta & educata, (e) à Nerone confirmata, (f) ac tandem ab Imper. Justiniano reformata & interpolata sunt, (g) ut quis sub hoc disponendi modo familiæ & posteritati suæ bona sua tutissimè relinquere valeat. (h) Quæ ita relicta fideicommissa familiæ dici possunt (i).

(a) Fideicommissi vocabulum aliquando ipsam dispositionem, qua quid relinquitur, ut in §. & Neronis. 4. §. 5. I. de fideic. hered. rubr. pr. & §. 1. & seq. I. de sing. reb. per fideic. l. si res. 57. l. domus. 58. ff. de legat. 1. aliquando verò ipsam rem, quæ per ejusmodi dispositionem relinquitur, denotat, ut in §. & quia prima. 12. vers. nuper. I. de fideic. her. l. 2. ff. de legat. 1. l. nutu. 21. ff. de legat. 3. pro ut per hos textus docet nobilis & de jure nostro optimè meritus J. C. Henr. Bocerus, affinis & patronus meus honorandus, class. 3. disp. 7. th. 1. lit. a. (b) Fideicommissorum usum Romæ, non quidem certa lege, sed moribus jam antetempora Ciceronis inolevisse, ex Cicer. lib. 2. de finib. & Valer. Max. lib. 4. c. 2. in fin. colligit, D. Harprecht ad §. 1. n. 1. I. de fideic. her. (c) §. sciendum. 1. I. de fideic. her. siquidem olim hæc res tota nudo pudori & fidei ejus, qui rogatus erat alteri aliquid restituere, committebatur, adeò ut nulla præstandi necessitas, jurisve vinculum ei esset injunctum, quo invitatus cogeretur præstare id, de quo esset rogatus. d. §. 1. cum preces non adferant necessitatem, arg. l. fideicommissa. II. §. 2. ff. de legat. 3. Wesenb. ad d. §. 1. n. 2. nisi sint Tyrannorum, vel aliorum potentiorum Dominorum, quorum verba rogativa habent vim mandati & imperii,

imperii, gloss. in l. 1. ff. quod juss. Sichard. in l. age. 3. n. 7. C. de trans-
act. & plerumque sunt talia: Wir bitten euch / ihr müisset das thun.
(d) Cum enim à fide & pudore alienum non præstare id, de quo
quis rogatus esset, ideoque D. Augustus primus tiberum hoc resti-
tuendi arbitrium propter insignem quorundam perfidiam immu-
tavit, ad juris necessitatem retraxit, d. §. 1. & §. 12. l. de fideic. her.
& ipse hæres à Lucio Lentulo scriptus primus fideicommissa præ-
stitit, princ. l. de codicill. (e) Necessitate juris impositâ paula-
tim postea hæc res conversa est in assiduam jurisdictionem, tantus-
que fideicommissorum favor factus, ut D. Claudius duos Prætores
crearet, qui tantum de fideicommissis jus dicerent, ex quibus D. Ti-
tius Imp. unum detraxit, & alter remansit, qui prætor fideicom-
missarius dictus. l. 2. §. capta. 32. in fin. ff. de Orig. jur. d. §. 1. l. de
fideic. her. l. quesitum. 78. §. cum vir. 6. ff. de legat. 3. (f) Si-
quidem Neronis temporibus Trebellio Maximo & Annæo Seneca
consulibus, cum assiduus & frequens fideicommissorum usus ma-
gis magisque invalesceret, SCtum de hæreditariis actionibus
transferendis factum est, quod etiam à Trebell. Max. Trebellia-
num fuit dictum. §. & Neronis. 4. l. de fideic. her. l. 1. §. 1. ff. ad
SC. Treb. (g) Nam cum ex SCto Pegasiano inutiles & scrupu-
losæ descenderent stipulationes, Imper. Justiniano, expulso
SCto Pegasiano, omnem ejus auctoritatem & vim SCto Trebel-
belliano præstare, ut ex eo fideicommissariæ hæreditates restitu-
antur, placuit, §. sed quia. 7. l. de fid. her. & alia multa salubri-
ter & novè de fideicommissorum materia introduxit, ut appa-
ret ex Nov. 108. cap. 1. & 2. & passim. (h) Cum enim fidei-
commissorum jura tot Impp. vigiliis & constitutionibus munita
& confirmata sint, vix ullus commodior firmiorque disponendi
modus iis dari poterit, quo quis agnationi & familiæ suæ in infi-
nitum consulere, bonaq; sua perpetua efficere valeat, nihil etiam
testantes carius vel magis in votis habere possunt, quàm memoriæ
immortalitatem, familiarum splendorem, generis propagatio-
nem, bonorumq; conservationem. Cum autem per modum quo-
que contractus hujusmodi bona constitui possint, th. 13. lit. d. quæ-
ri potest, an melius & utilius sit per modum contractus, an verò
ultimæ voluntatis ea constituere? Et pro ultimis voluntatibus
militat, quod testantium dispositiones sint firmiores, cum le-
gis;

gis vim habeant. Nov. 22. c. 2. ibi: & sit lex ejus voluntas. & longe
favorabiliores, in iisq; interpretatio plenior & benignior adhiben-
da. l. in testamentis. 12. ff. de R. I. quàm in contractibus. c. cum dile-
cti. 6. extr. de donat. Pet. Ant. de Petra tract. de fideicommiss. q. 4. n.
1. & seqq. Unde etiam alienatio contra testatoris prohibitionem fa-
cta nulla & irrita est, l. cum pater. 77. §. libertis. 27. l. Lucius. 88. §.
instituto. 15. ff. de legat. 2. (1) Ideo, quod fidei possessoris alteri
de familia restituenda demandantur. Germanis dicuntur **Stam-**
Güter / so zu erhaltung eines Fürstlichen / Gräfflichen / Adelichen
Stammens vnd Namens verordnet seind. Et differunt à bonis a-
vitis seu hæreditariis, quæ majorum nostrorum fuerunt, de qui-
bus l. si in emptionem. 35. ff. de minorib. & à progenitoribus nostris
ad nos pervenerunt, quæ etiam dicuntur **StammGüter** / so nicht
selbst erworben / sondern ererbete Güter sein / Wehner. pract. obs. lit. S.
verb. **StammEhen** / sicut feuda antiqua, sive paterna Germanis
vocantur **Altväterlich** / **Uhraltväterlich** oder **StamEhen** / Gail. 2.
obs. 49. n. 1. Et talia bona à majoribus ad nos devoluta, **Stamm-**
Güter / jure Saxon. sine consensu hæredum non vendi, ex Köppen.
decis. 24. n. 1. testatur Wehner. d. verb. **StammEhen**. Fideicom-
missa hæc si constituentur vel consistant in ædibus, dicuntur
StammHäusser / & differunt ab ædibus istis seu arcibus, unde no-
bilis aliqua familia originem & nomen ducit, quarum in Germa-
nia multæ deprehenduntur, & ab antiqua nobilitate in magno
fuerunt habitæ pretio, hodie verò maximam in partem vel ruino-
sæ, vel in totum collapsæ, ita ut earum vix vestigia vel rudera appa-
reant. Sic etiamnum hodie Principes & nobiles à metropoli sua,
vel ab ædibus, & arcibus, quas inhabitant, vel extruxere, non-
nunquam etiam à pagis cognomina & titulos assument, ut in Sile-
siæ Principibus videre licet, qui in 14. Ducatus dividuntur, quorum
singulis nomen à metropoli sua datum fuit, vide Paurmeist. de ju-
risd. lib. 2. c. 9. n. 9. Daniel. Otto. de jure Publ. c. 18. fol. 627. & seqq.
Prout olim quoque ex re rustica multa nobilium familiarum co-
gnomina sunt profecta; Sic enim, ut ex Plinio lib. 18. c. 3. Plut. in
Publicola, tradit Tiraq. de nobilit. c. 32. n. 10. Fabij, Pisones, Len-
tuli, Cicerones, Bubulci, Bupecij, Juvenci, Portij, Scrofæ, Pilumni,
Junij, Statitij, Tauri, Vituli, Vitellij, Suilli, Capriani, Ovini, Ca-
prillij, Equini sunt cognominati.

A. §;

2. Fami-

2. Familiæ appellatio refertur vel ad res, vel ad personas. (a) Ad res relata pro hæreditate & substantia bonorum accipitur. (b) Ad personas cum refertur interdum corpus significat, quod aut jure proprio ipsorum, aut communi universæ cognationis, continetur. (c) Jure proprio familiam dicimus plures personas, quæ sunt sub unius potestate, aut naturâ, aut jure subjectæ. (d) Jure communi familiam dicimus omnium agnatorum. (e)

(a) *l. pronuntiatio. 195. §. 1. ff. de V. S.* (b) *l. fin. C. de V. S. d. l. 195. §. 1. & seq. l. 2. & t. t. ff. famil. erc. §. quadam. 20. I. de action.* Et hoc significandi genere animalia quæque alia, quæ possidemus, continentur, *Gædd. ad d. l. 195. §. 1. n. 3. ff. de V. S.* Et hinc rectè docuisse Hesiodum colligitur, familiam constare non solum viro & conjuge, sed etiam bove & aratore servo, *Schönborn. 1. Polit. 10.* (c) *d. l. 195. §. 2.* hoc est, corpus illud hominum vel est commune, vel proprium, *Schönborn. d. c. 10.* (d) *d. l. 195. §. 2.* ita ut hac significatione etiam servi contineantur, *d. l. 195. §. 3. l. adiles. 25. §. 2. l. quod si. 31. §. 15. ff. de edil. edict. l. 2. §. hac actio. 14. ff. vi bon. rapt. l. 1. §. 16. ff. de vi & vi arm.* Quamvis enim hi propriè non habeant personam, *l. quod attinet. 32. l. servitutum. 209. ff. de R. I. l. 1. ff. de jur. delib* quia capite civili, qua persona constat, carent, *l. 3. §. fin. ff. de cap. min. unde & pecudibus æquiparantur. l. 2. §. 2. ff. ad L. Aquil. & ea familiæ appellatione includuntur, qua res significat, lit. b. ac rerum appellatione comprehenduntur, §. 1. I. de reb. corp. & incorp. l. 1. §. 1. ff. de divis. rer. l. si in rem. 6. ff. de rei vind. eorum tamen est familia. l. detestatio. 40. §. fin. ff. de V. S. & personæ appellantur, §. 1. I. de jur. pers. l. in personam. 22 ff. de R. I. non quidem propriè, sed per privationem, & relatione ad jus humanum primævum, *l. 4. ff. de just. & jur. d. l. 32. ff. de R. I. Gædd. d. l. 159. §. 1. n. 2.* Unde familia à serviendo originem traxisse dicitur, cum authore Nonio & Festo Pompejo à voce *Osca famul*, quæ servum significat, descendat, unde & priscis *famulitas* pro servitute usurpata, *D. Besold 1. Polit. c. 12. §. 2. n. 18.* (e) *d. l. 195. §. 2. vers. communi jure. ff. de V. S.* atque ita familia communi jure universæ cognationis, definitur universa agnatorum gentiliùmque cognatio, quæ est*

est eorum, qui ex eodem patrefam. originem gentemque suam trahunt, etiamsi singuli propriam alant familiam, sui que juris omnes existant, vel adhuc in potestate sint, *d. vers. communi jure. & ibi Gædd. n. 6.* Hoc loco, uti & communi usu loquendi, teste *Forster. de succ. ab int. lib. 3. c. 23. n. 11.* familiae appellatio continet agnatos, qui de eodem sanguine procedunt, masculos, idem cognomen eademque insignia portantes, die eines Stammens vñnd Namens seind/ einerley Schildt vñnd Helm haben / atque ita fœminas excludit: Quando enim constat testatorem voluisse conservare agnationem & familiam, tunc nomine familiae non continentur fœminæ, *Menoch. 4. præf. 88. n. 5. Mantic. de conj. ult. vol. lib. 8. tit. 11. n. 8. & ibi alleg. Carn. Ruin. Paris. Goz ad. Socin. Crav. &c.* cum fœminæ familiam non conservent, *infra th. 10. lit. b.* Quin & apud Germanos vocabulum Stamm/ masculos tantum comprehendit, dñt Männlichen Stamm / Schwerdmagen / & fœminas, Spielmann / Weiblich Geschlecht / excludit, *Wehner. d. verb. Stamm Befold. 1. Polit. 12. n. 22.* Apud Principes & Comites familiae dicuntur Häuser/ ut domus sive familia Austriaca, das Hauß Oesterreich / Bavarica, das Hauß Beyern / &c. item domus, sive familia Nasslovica, das Hauß Nassaw / &c. Sic enim domus vocabulum ponitur pro familia *in l. 1. C. ne lic. potent. & l. 1. ff. ad SC. Syllan. Hartm. pract. obs. 8. tit. 53. n. 1. Wehner. d. l. verb. Hauß vñnd Geschlecht. confer Forster. d. l. 3. c. 25. n. 20. & 22.* Apud Nobiles verò dicitur, Stamm/ ut der Stamm Ruest / Böckle / Müllenheim / &c. Apud Patritios, Geschlecht / & Patritij dicuntur Geschlechter.

3. Varia autem in Imperio Romano (a) sunt familiarum genera, ut Electorum, (b) Archiducum, (c) Ducum, (d) Principum, (e) Marchionum, (f) Comitum, (g) Baronum, (h) Nobilium, (i) Patritiorum. (k) Quæ postea in diversas abeunt lineas. (l)

(a) Extra enim Imperium Romanum Regū etiam aliqua apparet familia, ubi regnum est successorium, secus verò si fuerit Electivum. Unde etiā in Imperio nostro Romano nulla erit Imperatoria vel Regia familia, cum illud sit electivū, *Aur. Bull. Carol. IV. tit. 1. & 2.*

& per

& per tot. *Reinling. de regim. secul. & Eccl. lib. 1. clas 3. c. 2. n. 6.*
& seq. atque ita in filios vel proximos agnatos non transferatur. Et
sic licet ex his natos ex Imperatoria vel Regia familia oriundos di-
cere possimus, hi tamen non constituunt vel conservant Imperato-
riam vel regiam illam familiam & dignitatem, sed illam duntaxat,
unde Imperator vel rex fuit ortus. (b) Seculares, qui in filios & pro-
ximos agnatos dignitatem illam Electoralem transferunt, *A. B. tit. 7.*
(c) Post Electores inter Principes seculares principem locum ob-
tinent Archiduces, *Erzhertzogen*/ qui dignitatem & familiam cæte-
ris usurpant maiorem & illustriorem, unde etiam sic dicuntur, *Vul-
tej. 1. feud. 4. n. 14. v. propriè.* Quorum nomen & familia tantum in
Germania viget, *Chassan. de glor. mund. p. 5. confid. 44 v. audivi alios.*
neq; ulli alij, quã Austriacæ familiæ tribuitur, nec antea alij tributum
fuisse, testatur *D. D. Ioach Cluten. affinis & fautor meus summus, in Syl-
log. rer. quot. d. th. 25. confer Paurmeist. de jurisd. li. 2. c. 9. n. 3.* Sunt etiã
Magni Duces, *Großherzogen*/ qualem dignitatem in Italia Cosmus
Medices Florentiæ Dux à Pio V. cum habitu, insignibus, corona re-
gis & titulo Serenissimi obtinuit, *Don. Garf. Mastrill. de magistrat. c.*
4. n. 19. Et talis Magnus Dux Muscoviæ, Lituaniæ, Magnus Cham,
& alij, qui ob virtutem & ditionum amplitudinem titulum Magni
sunt consecuti, *Matth. Steph. de jurisd. lib. 2. p. 1. c. 6. n. 82. Rulant. de*
commis. p. 2. lib. 5. c. 4. n. 22. Dan. Otto de jur. publ. c. 18. fol. 625. Ta-
les autem in Germania non habentur, *Reinling. d. lib. 1. clas 4. c. 11.*
(d) à ducendo exercitu ita dictorum, vel quod domini sint belli,
Germanicè *Herzogen*/ à vocabulo *Heer*/ quod est exercitus, & *zie-
hen*/ quod est ducere, quasi *ein Herz des Zugs*/ *Vultej. 1. feud. 4. n. 14.*
propriè enim dux eum significat, qui est strenuus & rei militaris pe-
ritus, aciem instruit, castra metatur & exercitum ducit, *Bodin. de Rep. 3.*
c. 2. in fin. fol. 423. Hodie dicitur *Feldherz*/ *Feldobrister*/ *General*. Un-
de etiam nomina Ducum, Marchionum & Comitum olim dignita-
tis, muneris & administrationis erant, & temporalia, hodiè verò pa-
trimonij sunt & dignitates perpetuæ *D. Cluten. d. l. th. 26. lit. a.* per-
petuasq; constituunt familias, & is propriè Dux dicitur, qui de Du-
catu à principe supremo investitus, seu cui Princeps in beneficium
regionem, quæ ducatus nomen habet, concessit. *c. un. quis dic. dux.*
2. feud. 10. pr. Reinling. d. cl. 4. c. 12. n. 3. (e) Hoc nomen propriè
foli

Soli Imperatori competit, eaque appellatione in legibus Romanis denotatur. *l. princeps. 31. ff. de legib. l. 1. ff. de const. princ. §. sed &. 6. l. de I. N. G. & C. 2. feud. 10.* Ulu tamen ed deventum est, ut Duces, Marchiones, Archiepiscopi, Episcopi & similem majorem regalem dignitatem habentes, generaliter Principes vocentur, prout fit à Friderico I. *2. feud. 55. pr. & Carol. IV. in A. B. passim.* eademque appellatione etiam Comites & Barones comprehendi asserit *Reinsing. d. class. 4. c. 8. n. 3. & ibi alleg.* In specie tamen alius titulo Electoris, alius Ducis, alius Marchionis, &c. insignitur. Et omnis Elector, Dux, Marchio, Landgravius, princeps est; sed non vice-versa omnis princeps est Elector, Dux, &c. *D. Cluten. d. th. 26. lit. C.* Hinc etiam Principis nomen quibusdam in specie tribuitur, qui neq; Ducis, neq; Marchionis vel alterius specialis dignitatis regalis nomen habent, sed simpliciter Principes nuncupantur, ut sunt Principes Anhaltini, *die Fürsten von Anhalt*/qui neq; Duces, neq; Marchiones sunt, *D. Cluten. d. lit. C. Reins. d. c. 8. n. 6.* Principum in genere in Imperio Romano variæ sunt familiæ, & vulgo recensentur, XVIII. ut 1. Austriaca, 2. Bavarica, 3. Saxonica, 4. Brandeburgensis, 5. Brunsvicensis & Lunæburgensis, 6. Juliacensis, 7. Pomerana, 8. Mechelburgica, 9. Würtembergica, 10. Hafsiaica, 11. Lauenburgensis, 12. Hollatica, 13. Leuchtenbergensis, 14. Badensis, 15. Anhaltina, 16. Sabauda, 17. Lotharingica, 18. Arinbergica. *Coler. de jur. Imp. sect. 60. Wehner. pract. obs. verb. Reichsstand/ fol. 616. & seq. Paurm. d. lib. 2. c. 1. n. 17. fol. 417.* Quibus addi possunt Principes ab Augustissimo Imp. nostro Ferdinando II. nuper ad hanc dignitatem evecti. (f) Marchiones ex eo dicti sunt, quod finibus Imperij Romani tuendis præfecti essent. *vide D. Cluten. d. th. 26. lit. f.* & ita olim fuit nomen officij, & temporalis dignitas, hodiè verò est patrimonij & perpetua, certamque constituit familiam. Is enim hodie dicitur Marchio, qui de Marchia est investitus à rege seu principe, *cap. un. quis dic. Dux. 2. feud. 10.* qualis est Marchia Brandeburgensis, Badensis, Marchia Styriæ, Moraviæ, & aliæ, *confer Reinsing. d. lib. 1. class. 4. cap. 13.* (g) Et hoc nomen olim fuit temporalis dignitatis & officij, *vide D. Cluten. dict. thes. 26. lit. b.* Nostris temporibus illi dicuntur Comites, qui à principe vel alio hoc jus habente, de Comi-

B

tatu

tatu sunt investiti. 2. feud. 10. & ibi Baro. vide Reinking. dict. class. 4. cap. 14. num. 6. propriamque & certam constituunt familiam, & plures sunt, confer N. A. in indice, verb. von Graffen / ubi longa ipsorum series. (h) De quibus vide D. Cluten, d. thes. 26. lit. i. Reinking. d. class. 4. cap. 15. Et horum varias esse familias colligere licet passim ex Recess. Imperij, ubi confer indicem, verb. von Herrn vnd Freyherren. (i) Quorum nomen latè patere, & nobiles etiam illos dici, qui præter communem & vulgarem nobilitatem aliquid majus habent, ut sunt Duces, Marchiones, Comites, Barones, ex Tiraquell. Cæpol. Alb. Brun. Sylvan. Schrad. notant D. Cluten. d. thes. 26. lit. K. Paurmeist. d. cap. II. num. 12. D. Becht. de secur. thes. 224. Sic enim Imperator dicitur nobilissimus, l. quæris. 3. ff. de natal. rest. & Marchio Misnensis nobilis, in cap. constitutis. 46. extr. de testib. uti & Comes Bolonens. in cap. grandi. 2. de suppl. negl. præl. in 6. Speciali verò nomine, & hoc loco intelliguntur illi, qui sunt infra Barones, quorum quidam Imperio immediatè parent & præ cæteris singulari prærogativa gaudent, dicunturque die Freye vom Adel / Freye Ritterschafft / welche ohne mittel der Kayserlichen Majestät vnd dem Reich vnterworffen: quidem Principibus & Ordinibus subjecti sunt, inter quos variæ sunt differentia, vide D. Cluten. d. lit. K. Et hi omnes infinitas constituunt familias, prout ipsi multi sunt & infiniti. (f) Proximè ad nobiles accedunt hodierni Patritij, die Geschlechter / de quorum origine & jure vide brevi proditurum tractatum Iohan. Iac. Draconis. & Wolfgang. Grauß in seinem Stamm vnd Anfunffbüchlein des Hauses Sachsen / cujus verba refert D. Becht. de securit. thes. 225. Atque horum etiam familiae in Germania vigent plures & diversæ, ac plebeis præferuntur. (l) Sic Archiducum Austriae duæ factæ sunt lineæ, una Ferdinandi, quæ propriè Austriaca; altera à Carolo V. deducta Burgundica appellatur. Paurmeist. dict. lib. 2. cap. 1. num. 17. Wehner. d. verb. Reichsstand. fol. 616. Coler. d. sect. 60. Sic quoque Bavarica in duas distincta est lineas, quarum una communi nomine Bavarica, altera Palatina nuncupatur Wehner. d. l. fol. 617. Paurmeist. d. num. 17. fol. 417. Quæ iterum est Electoralis, Churpfalz / Bipontina, Pfalz Zweybrucken / & Veldentiana, Pfalz Beldenz. Uti & Saxonica, cujus lineæ

lineæ hodie sunt Electoralis, ChurSachsen/ Coburgica, Isnacensis, Aldenburgica, & Vinariensis, *Coler d. Sect. 60.* Idem quoque in comitibus & nobilibus manifestum est. Et hæ lineæ propriam constituunt familiam. *l. 195. §. 2. vers. pater. ff. de V. S.*

4. Nominis definitionem sequitur nunc rei: Est *Definitio* autem fideicommissum familiæ donatio (a) quædam *rei.* (b) ab instituyente ea lege facta, ut bona proximioribus eodem gradu (c) vel seniori (d) in familia, ad eius conservationem (e) perpetuò (f) ac ordine successivo (g) deferantur.

(a) *arg. §. 1. I. de legat.* siquidem ex mera liberalitate, nullo jure cogente, proficiscitur, ut donatio, *l. donari. 82. ff. de R. I. l. rem. 18. ff. de adim. legat.* (b) non pura sc: & simplex, sed certis legibus & modis circumscripta & limitata, ut ex sequentibus patet. (c) In fideicommissis familiæ ita observari, ut admittantur primùm qui sunt nominati, & post omnes eos extinctos, hi, qui primo gradu sunt procreati, patet ex *l. omnia. 32. §. fin. l. peto. 69. §. fratre. 3. ff. de legat. 2. l. pater filium. 54 ff. ad L. Falcid.* & aliàs quoque communis succedendi ordo efflagitat, ut proximus præferatur remotiori, *§. sunt a. 1. in fin. & §. si plures. 5. I. de legit. agn. succ. l. 2. §. 2. ff. de suis & legit.* atque ita etiam hîc erit servandus. Sed de hac proximitate controvertitur, an ea respectu instituentis tale fideicommissum, an verò fideicommissarii, seu ultimi possessoris sit intelligenda, si descendentes ultimi possessoris non adsint? Prius Affirm. per *l. omnia. 32. §. fin. ff. de legat. 2.* Quia in successione sine dubio spectatur proximitas ejus cui succeditur, & de cujus bonis agitur. *l. 2. per tot. ff. de suis & legitim.* in fideicommissio autem familiæ non succeditur ultimo possessori defuncto, *l. unum ex familia. 67. §. 1. ff. de legat. 2. nec de bonis gravati agitur, l. cohæredi. 41. §. quod si. 3. ff. de Vulg. & pup. subst.* sed primi institutoris, iniquissimum ergo foret illius proximiorum repellere. Et ita sentiunt Covarr. *pract. quest. 38. Fachin. 4. cap. 85. Mantie. de conj. ult. vol. lib. 8. tit. 12. n. 30. Menoch. 4. pres. 75. n. 17. confer Petr. Ant. de Petra, de fideic. q. 11. n. 2. & seqq. Forster. de succ. ab int. lib. 3. c. 30. n. 16. & seqq.*

(b) confer *th. 13. lit. g.* (c) ideo enim hæc fideicommissa relinquuntur ut familia conservetur nobilior, *th. 16. lit. a.* (f) *l. peto. 69. §. fratre. 3. ibi: omnes fideic. petent, qui in familia fuerunt. l. qui solidum. 78. §. prædium. 3. ff. de legat. 2.* ubi finita demum familia potestas in extraneum alienandi concessa est. Conceduntur enim ad familiæ conservationem, quamdiu ergo familia durat, tamdiu quoque durat fideicommissum, & ita perpetuum est. Ex quibus patet, quod fideicommissum familiæ etiam extendatur ultra quartum gradum: Cum enim eius natura sit, ut sit perpetuum, *d. ll.* non ad quartum gradum, sed in infinitum est porrigendum, prout etiam familiæ nomen omnes descendentes complectitur in infinitum. *l. 195. §. 2. vers. jure proprio. & seq. ff. de V. S.* Et contra testatoris voluntatem, quæ in fideicommissis sola spectanda. *l. pen. ff. de legat. 1.* & pro lege servanda est, *Novell. 22. c. 2. c. ultima. 4. caus. 13. q. 2.* foret, ad quartum gradum fideic. illud restringere, siquidem hic voluit ut familia per illud perpetuò conservetur, quamdiu ergo familia durat, tamdiu quoque fideicommissum durare voluit, aliàs enim penillud perpetuò non conservaretur, vide *Mantic. d. lib 8. tit. 2. n. 21. & tit. 12. n. 37. & ibi alleg. Dec. Paris. Socin. Covarr. V. R. lib. 3. c. 5. n. 4. Diss. per Nov. 159. c. 1. (g) l. omnia. 32. §. fin. l. peto. 69. §. 3. ff. de legat. 2. Mantic. d. t. 12. n. 11.*

Divisio.

5. Definitionem excipit divisio: Estque fideic. hoc 1. vel reale (a) vel personale; (b) 2. expressum (c) vel tacitum: (d) 3. absolutum (e) vel conditionatum: (f) 4. proprium, (g) vel improprium: (h) 5. conventionale (i) vel ultima voluntate constitutum: (l) 6. revocabile, (l) vel irrevocabile. (m) Quæ tamen non tam sunt divisiones, quàm modi constituendi.

(a) Quod est, quando absq; certarum personarum commemoratione bona perpetuò in familia ad eius conservationem permanere præcipiuntur, ut in *l. pater. 38. §. 2. & seqq. ff. de legat. 3.* vide *Petr. d. l. q. 2. num. 2. & seqq.* (b) Quando verba & dispositio instituentis ad certas & speciatim nominatas personas, quas non egreditur, restricta est, ut in *l. filius. 114. §. cum pater. 15. ff. de legat.*

legat. 1. l. qui solidum. 78. §. pradium. 3. ff. de legat. 2. l. pater. 34. ff. ad L. Falcid. (c) Quando instituens expressis & dispositivis verbis causaque adjecta de personis ad fideicommissum tale admittendis vel repellendis, quibusque alienatio prohibita vel permessa sit, voluntatem suam declarat, *ut in l. peto. 69. §. 3. ff. de leg. 2. l. 38. §. 2. & 3. ff. de legat. 3. (d)* Quando quidem expressa disponentis verba deficiunt, sed tamen ex substitutione fideicommissaria, vel aliis rationibus & conjecturis colligi potest, ipsius mentem fuisse, tale fideicom. instituere voluisse, de quibus *confer thes. 14. lit. b. (e)* Quando instituens per modum principalis dispositionis & causæ expressionem bona sua in familia & descendantibus masculis perpetuò conservari debere ordinat, *d. l. 114. §. 14. ff. de legat. 1. d. l. 69. §. 3. l. cum pater. 77. §. libertis. 27. ff. de legat. 2. Petra d. l. quæ. 5. n. 2. 12. & seq. (f)* Conditionatum fideicom. dicitur, quando verbis enunciativis bona in familia permanere præcipiuntur, & prohibitio alienationis ad certas duntaxat personas & causas restricta est, *ut in l. pater. 38 §. 3. ff. de legat. 2. Petra d. quæ. 5. num. 48. (g)* Quod quale sit patet *ex th. 4. 15. & 16. (h)* Quod est, quando contra naturam & substantiam quædam in eo immutantur, ita ut vel non omnes de familia admittantur, vel ordo successivus non observetur, vel non in perpetuum, sed ad certam tantum generationem constituatur, vel in quo non una familia, sed ex diversis familiis plures personæ vocentur, *l. qui solidum 78. §. 3 ff. de legat. 2. l. pater. 38. §. fundum. 3. ff. de legat. 3. (i)* Quod aliquo actu inter vivos & per modum contractus constituitur, *confer th. 13, lit. c & d. (k)* Qualia sunt omnia, quæ per quamcunque ultimam voluntatem constituuntur, *vide th 13. lit. a. b. (l)* Quale est, quod ultima voluntate, quæ ambulatoria est usque ad supremum vitæ exitum. *l. 4. ff. de adim. legat. vel per alios actus inter vivos, in vim tamen supremi iudicii ita constituitur, ut ad mortem usque revocari possit, arg. l. in donationibus. 12. C. ad L. Falcid. l. si filia. 20. § si pater. 3. ff. famil. etc. (m)* Quod actibus inter vivos per viam conventionis & contractus constituitur. In his enim legem appositam alter in præjudicium alterius, cui inde jus est quæsitum, mutare, vel à contractu perfecto recedere non potest. *l. sicut. 5. C. de obl. & act. l. perfecta. 4. C. de donat. quæ sub mod.*

Causa
efficiens.

6. Causa efficiens fideicommissi familie est fideicommittentis seu instituentis voluntas, (a) & legum dispositio hanc voluntatem approbans & confirmans. (b)

(a) per *l. omnia. 32. §. fin. l. unum. 67. pr. l. peto. 69. §. 3. ff. de legat. 2.* quæ si cesset, cessat quoque fideicommissi constitutio, *d. ll.* Et hæc voluntas est vel expressa, vel tacita, *th. 14.* (b) Justa enim est hæc voluntas, & Reip. utilis, quippe quæ facit ad familiarum conservationem, quas conservari Reip. expedit, *th. 16. lit. a.* Justas autem disponentium voluntates tam tacitas, quam expressas semper leges firmant ac tuentur, ut passim in jure nostro patet, & de hujusmodi voluntate plures extant leges hinc passim allegatæ.

7. Voluntatem hanc declarare & fideicommissi familie instituere possunt omnes, (a) qui testari, vel contrahere & donare possunt. (b) Et sic quilibet paterfam. (c) tam superiores seculares, ut Imperator, (d) Principes, Duces, Comites, Barones (e) & inferiores nobiles (f) ac ignobiles; (g) quam Ecclesiastici superiores, ut Papa, (h) Cardinales, (i) Episcopi, (l) & alii inferiores Clerici. (m) Nec refert an sint patresfam. an filii fam. (n) masculi an foeminae, (o) modo liberam bonorum administrationem habeant, qui enim hanc non habent, nec hæc fideicommissa constituere possunt. (p) Atque hinc quid de minoribus, pupillis, infantibus, prodigis, mente captis, furiosis & similibus dicendum, facile patet. (p)

(a) *arg. l. mutus. 43. §. 1. ff. de procurat. l. 1. §. 1. ff. de testib.*
(b) *arg. l. 2. ff. de legat. 1. l. 1. §. hoc autem. 5. ff. ad SC. Treb.* per hos enim modos constituuntur, *thes. 13.* (c) qui liberam bonorum suorum habet administrationem, is enim de illis pro lubitu disponere potest, *l. 21. C. mandat. iisque legem quam vult dicere, tam testando, Nov. 22. cap. 2. l. verbis. 120 ff. de V. S. quam contrahendo, l. legem. 10. C. de pact. l. 1. C. de pact. conv. tam sup. dot.* Hinc etiam potest quis bona sua allodialia & libera ab alio in feudum recognoscere

cognoscere & feudalis efficere conditionis, tan seine eigenthumb-
liche freye Güter einem andern zu Lehen aufftragen / vnd zu Lehen
machen / *Gail. 2. obs. 158. n. 1. Vultei. 1. feud. 5. n. 19.* vel etiam illa ita
alterare, ut fiant Ganerbica, *Kyllinger. de Ganerb. disc. 15. n. 6. &*
seq. (d) Quin Imperator in bonis suis patrimonialibus fideicom-
missa hujusmodi constituere possit, non est dubium, horum enim
absolutus est dominus, *l. fundi. 4. l. possessores. 12. & tt. C. de fund.*
patrim. Sedan similiter in bonis Imperii? N. Quia fideicommissi
constitutio non solum usumfructum, cujus datio quoque est alie-
natio. *l. fin. C. de reb. alien. non al.* sed etiam dominium in fideicom-
missarium transfert. *thes. 17. lit. b.* Imperatorem autem non posse
bona Imperii absque Electorum consensu alienare certum est, *ex*
c. intellecto. 33. X de jurej. & Capitulatione Cæsarea, quam refert
Schleid. lib. 1. pag. 21. ibi: facultates Imperii ne distrahat, neque op-
pignoret, nec quovis alio modo deteriores faciat. uti & Capitul. Au-
gustissimi Imp. nostri Ferdinandi. II. §. Zu dem vnd insonderheit.
ibi: Ohne wissen/ willen vnd zulassen gemelter Churfürsten sampt-
lich nichts hingeben / verschreiben / verpfänden / versetzen / noch in
andere weg vereußern / oder beschweren / &c. Ita ut etiam ejus vigo-
re teneatur recuperare & Imperio rursus adjicere, quod inde supe-
rioribus seculis divulgum & amissum est, etiamsi vel ipse Impera-
tor, vel ipsius familia quispiam id possideat. *d. §.* Zu dem *ibi: Son-*
dern vns auch auff's höchste bearbeiten / vnd allen möglichen fleiß
vnd ernst fürwenden / daßjenige so davon kommen &c. Zum forder-
lichsten wider darzu bringen / zuetgenen / auch dabey bleiben lassen /
& ibid. §. seq. confer Schleid. d. l. vide plura in hanc sententiam ele-
ganter tradita à D. Bocer. tract. de Regalib. cap. 4. num. 21. & seq.
Atque hæc aded obtinent, ut nec in feudo Imperii majore per mor-
tem vasalli Imperio aperto tale fideicommissum constitui posse vi-
deatur, *per d. Capitul. §. & ibi: Wann auch Lehen dem Reich vnd*
vns / bey zeit vnserer Regierung eröffnet vnd ledig heimfallen wer-
den / so etwas merckliches ertragen / als Fürstenthumb / Graff-
schaften / Herrschafften / Stätt vnd dergleichen / die sollen vnd
wollen wir ferners Niemandis verleihen / auch Niemandt eini-
ge expectantz, oder Anwartung darauff geben / Sondern zu
unter-

Unterhaltung des Reichs uns und unsern Nachkommen der König
und Keyser behalten / einziehen und incorporiren, &c. confer
Schleid. d. l. (e) In bonis suis propriis hæreditariis, quæ nulla
certa lege obtinent, quin possint, quem velint ex liberis ad suc-
cessionem eligere, dubitatione vacare & in historiis exempla undi-
que esse obvia, asserit D. Besold. de reg. succ. lib. 1. diff. 2. n. 5. Et eum,
qui ex suo genere regnat, regno belli aut alioquin libera & plena
nullisque legibus adstrictæ potestatis jure acquisito, legem ita te-
stamento dare posse, ut in reliqua privata hæreditate, ait, Nic. Betsf.
de pact. famil. illustr. c. 10. fol. 658. & seq. Besold. d. diff. 2. n. 3. atque
ita etiam in his fideicommissa familiæ constituere utique licebit,
arg. l. 21. C. mand. l. cum heredes. 7. C. qui test. fac. Quod si verò
regnum vel Principatus &c. certo jure ac lege deferatur, Princeps
non potest domo & familia sua præterita alium scribere hæredem,
sed irritum reputatur testamentum, quatenus in regno legitimo
de ejus administratione disposuerit, ita ut ipso jure rupta sit ad-
optio, legatum, fideicommissum, omnisque omnino defuncti or-
dinatio, quæ in fraudem legitimi successoris tendit, Besold. d. diff. 2.
n. 10. & seq. Tiraq. de primog. qua. 21. Molina in cons. Paris. §. 13 gl.
3. n. 8. Dauth. in l. fin. n. 16. C. de pact. Betsf. d. l. c. 8. fol. 445. Maul.
tr. de ult. vol. lib. 1. tit. 2. n. 42. cum commodum successionis non
beneficio defuncti, sed sanguinis, generis ac familiæ intuitu habe-
at, Tiraq. de primog. quest. 35. Besold. d. n. 10. Ideoque ipsi auferri
non poterit, l. eum qui. 3. ff. de interd. & releg. Maul. d. n. 42. Hinc
jure divino prærogativa primogeniorum auferri non potest, Deut.
21. vers. 15. aded, ut ne quidem Imperator ex plenitudine potestatis,
jus à lege primogenituræ nomine delatum præcidere possit, Buxt.
ad A. B. concl. 85. lit. b. Besold. d. l. n. 11. & seq. (f) Qui aliàs con-
servandi nominis & familiæ sunt ambitiosi, D. Ios. Nolden in tr. de
statu Nobil. cap. 21. n. 55. & ibi alleg. Pacian. Dec. (g) arg. l. 21.
C. mand. Unde etiam est, quod ignobiles, plebei ac rustici feudum
concedere possint, arg. 2. feud. 3. pr. vers. novi. Sonsb. de feud. part.
3. n. 15. Borch. de feud. c. 5. n. 41. D. Bocer. de investit. feud. c. 3. n. 112.
Hunn. tr. feud. cap. 7. fol. 100. Et aliàs quoque feuda ab inferiore
dari possunt superiori; sic enim Imperator, quo nemo superior, à
quibusvis feudum accipere potest, Sonsbec. de feud. p. 7. n. 1. Schrad.
de

de feud. p. 4. c. 3. n. 11. Et ita Carolus V. Imper. fuit vasallus regis
Galliarum ratione Flandriæ, Atrebatæ & Hennigavv, vide Vultei. 1.
feud. 4. n. 10. ubi plura exempla refert. (h) De bonis patrimonialibus, arg. l. 21. C. mand. de Pontificatu autem, aliisque ad Pontificiam dignitatem pertinentibus, sive, ut loquuntur, de patrimonio B. Petri, testari vel aliâs disponere nequit, Dauth. de testam. n. 254. Maul. d. l. tit. 2. n. 37. (i) à cardine ostiorum, hoc est, quod inserviant Romanæ Ecclesiæ, quæ omnium aliarum Ecclesiarum est cardo. c. sacrosancto 2. dist. 22. sic dicti, confer lit. k. (f) Cardinales & Episcopi de bonis patrimonialibus, ut sunt hæreditates, legata, donationes & similia, quæ ipsis aliunde, quàm intuitu officii vel Ecclesiæ obveniunt, hæredem quem volunt instituire, deq; iisdem liberè disponere, & sic etiam fideicommissa huiusmodi constituere posse, nec teneri ea Ecclesiæ relinquere, patet ex c. episcopi. 19. c. 20. c. 21. caus. 12. quest. 1. c. 1. c. fixum 4. caus. 12. quest. 5. Maul. de ult. vol. lib. 1. tit. 2. n. 18. & ibi alleg. Compar. Clar. Dauth. (l) de bonis hæreditariis, & aliis, quæ Ecclesiæ intuitu non sunt adepti, c. quia nos. 9. c. relatum. 12. X. de testamentis d. c. 19. 20. & 21. caus. 1. quest. 1. c. 1. caus. 12. quest. 5. l. sacrosancte. 34. auth. licentiam. & auth. presbyteros. C. de S. S. Eccles. Nov. 123. c. 19. Nov. 131. c. 13. vide Maul. de ult. vol. lib. 1. tit. 2. n. 11. & ibi alleg. Grass. Dauth. Secus verò est de bonis occasione Ecclesiæ acquisitis, c. 1. c. 7. c. 9. c. 12. X. de testam. d. Nov. 131. c. 13. Monachi verò, qui monasterium jam sunt ingressi & professionem fecerunt, de rebus suis disponere nequeunt. auth. ingressi. C. de S. S. Eccles. Maul. d. tit. 2. n. 33. Rittershus. in expos. novell. p. 1. c. 6. n. 53. confer th. 10. lit. c. (m) Filiumfam. de bonis adventitiis, quæ pleno jure ad ipsum spectant, inter vivos, quo vult modo, atq; ita etiam fideicommissum huiusmodi cõstituendo, disponere posse negari non potest, propter Nov. 117. c. 1. §. 1. Sed an testamento id possit, controversum est, ubi tamen affirmantibus subscribo, per l. sin. §. 5. vers. filiis autem. C. de bon. qua lib. cum colleg. Argent. lib. 28. tit. 1. th. 9. n. 3. Hunn. var. resol. lib. 2. tr. 5. q. 10. Inhumanum enim foret, morientibus non permitti, quod vivis permissum est, tit. I. de leg. Fus. Can. toll. (n) Quamvis in fœminas non cadere considerationem conservationis agnationis & familiæ post Crav. & Socin. jun. asserat Menoch 4. pres. 85. n. 7. verius tamen est conjecturam perspicuam non esse, ut muli-

C
er

er quæ testamentum fecit, non possit etiam videri ad agnationem respexisse, *Mantic. de conject. ult. vol. lib. 7. t. 10. n. 7.* & non patres solum, sed & matres filios magis, quàm filias diligere, ex *Crott. testatur Phil. Matth. conf. Marp. 24. n. 45. vol. 3.* Ac fœminas quoque familiæ suæ, unde ipsæ sunt oriundæ, conservandæ cōsiderationem habere, eoq; sine fideicommissa constituere & posse, & solere, experientia quotidiana satis docet, sic enim nuper *An. 1582. die 27. Septembr.* nobilem fœminam *H. de R.* familiæ suæ *de R.* unde ipsa erat oriunda, ad ejus conservationem, pingue quoddam fideicommissū reliquisse memini. Cum enim testamenta facere. *l. à qua. 5. ff. qui testam. fac. contrahere l. quamvis. 8. §. 1. l. si mulier. 11. l. bona fide. 27. ff. ad SC Vellei. donare l. vice. 20. C. de donat. l. velles. 6. C. de revoc. don. deq; suis rebus liberè disponere arg. l. 21. C. mand. cur non etiam huiusmodi fideicommissa constituere poterit? (o) Est enim fideicommissi datio quædam alienatio, *th. 16. lit. b.* qui autem bonorum suorum liberam administrationem non habent, hi alienare non possunt, atque ita nec huiusmodi fideicommissa constituere, *arg. 2. F. 3. pr. vers. novi.* (p) De quibus latiùs agere huius non est loci, & aliàs ex materia contractuum, testamentorum & donationis, quid de his sentiendum, satis constat.*

8. Visis personis fideicommissa familiæ instituentibus: videndum nunc de illis, qui eorum sunt capaces, inq; iis succedere possunt. Vbi pro regula tenendum, quod omnes, qui ex testamento, vel contractu capere possunt, quibusq; donari potest, iis quoque fideicommissa huiusmodi relinquere, in iisq; succedere possint, (a) modò aliud nihil obstet. (b) Imprimis autem relinquere solent familiis nobilibus, (c) & patritiis, (d) nec refert an quis sit paterf. an filiusfam. (e)

(a) Cum enim testamento, contractu & donatione hæc fideic. constituentur, consequens est, ut qui ex illis causis acquirere possunt, hæc quoq; rectè acquirant, iisq; constitui possint; & qui ex illis causis non acquirunt, illi quoq; horum bonorum non sunt capaces. Qui quales sint ex materia testamentorū, contractuum & donationis satis constat, neq; odiosè hic repeto. (b) ut si fortè sit fœmina, monachus, &c. de quibus *th. 10.* (c) Quod nomen late

tè

tē patet, ita ut etiam comprehendat Duces, Comites & Barones, supra th. 3. lit. i. quibus æquè, quàm nobilibus in specie ita dictis, hæc fideicommissa constitui posse, non est dubium, horum enim omnium familiam conservari æquè Reip. interest. (d) Cum jure Justin. nobiliores civitatum, ut sunt Patritii, in æstimatione habeantur & prærogativis gaudeant l. 3. C. de natur. liber. Nov. 15. c. 1. auth. præfides. C. de Episc. aud. Becht. de securit. th. 225. ideoq; quo magis operam suam Reip. navare valeant, magisq; sint conspicui, illis talia fideicommissa constitui posse, non dubito. (e) An autem in fideicommiss. filiof. constituto pater usumfructum habeat, dubio non caret? Affirmativæ tamen subscribendum puto, per vulgatam juris theoreticam, qua constitutum, ut pater in bonis filiof. adventitiis habeat usumfructum, l. cum oportet. 6. C. de bon. qua liber. l. fin. C. de usufr. §. 1. vers. quod autem. l. per quas pers. cuiq. acq. à qua regula nullibi hæc fideic. excipiuntur. Quod si tamen constet disponentis voluntatem fuisse usumfr. ad patrem spectare non debere, voluntas illa legitima & observanda erit. auth. excipitur. C. de bon. qua lib. Nov. 117. c. 1. pr.

9. Ex quibus etiam liquet, quinam in hæc fideicommissa succedere possint, ut sunt soli agnati, qui sunt de familia. (a) Imprimis illi, quibus sunt constituta, (b) & qui ex his primo gradu sunt procreati, (c) etiam posthumi (d) emancipati, (e) exhæredati (f) non solùm laici, sed etiã Clerici, (g) equites sacri, (h) & cœlibes. (i)

(a) Quia hi tantùm familiam conservant, non etiam cognati, qui alienam & propriam constituunt. In dubio autem testator de propria familia, unde ipse est oriundus, sensisse intelligitur, Mant. de conj. ult. vol. lib. 8. t. 12. n. 1. quia nemo alienas successiones propriis anteponere voluisse præsumitur. l. cum acutissimi. 30. C. de fideicom. (b) l. omnia. 32. §. fin. ff. de legat. 2. (c) d. l. 32. §. fin. Idque eodem modo, quo illi qui primo loco fuerunt instituti, ita ut successio ab intestato in fideicommissis familiæ non videatur habere locum, per l. peto. 69. §. 1. ff. de legat. 2. ubi exter hæres, ad quem ab intestato bona illa aliàs pervenissent, ea retinere nequit,

cum enim ex mente & voluntate disponentis proficiscatur, quod, & quomodo bona in familia permanere debeant, successioni ab intestato omnis via præclusa intelligitur. Modus enim succedendi qualis fuit in successoribus primis, talis etiam in reliquis sequentibus perdurat; priores autem ex mente & voluntate testantis succedunt. *d. l. 32. §. fin.* Adeoque cum hæc voluntas & causa testati sit perpetua, intestati causa tamdiu cessabit, quamdiu hæc durat. *l. quamdiu. 39. ff. de acq. hered.* Hinc quoque casus illius decisio patet: Quædam fœmina nobilis proximo suo agnato seniori *H. T. de R.* certum quoddam fideicommissum ita reliquit, ut illud semper in familia sua ad ejus conservationem permaneat, in eoque post illum succedant ejus liberi, & quidem inter ipsos senior, hisque in casum non existentia substituit *H. P. de R.* ejusque liberos, & post hos ejus fratres, & quidem semper seniore, Das auff begebenden Fall / da ersternanter *H. T. de R.* ohne Eheliche Manns Leibs Erben abscheiden würde / alsdann selbig Haus &c. dem *H. P.* anfallen / vnd nach ihm auff seine bekommende Eheliche Mannliche Leibs Erben / oder da der kleine verließ / auff seine Gebrüdere / je den ältesten / kommen vnd gereichen &c. Hinc jam quæritur, an quemadmodum in prima institutione, *H. T.* eique facta substitutione instituti *H. P.* filii, & quidem senior admittitur, ita etiam in secunda substitutione; an verò in hac senior duntaxat vocatus intelligatur, & possessoris filium juniorem excludat? Et prius affirmandum esse præter testatrix verba expressa, ipsa juris dicitur ratio; Quemadmodum enim (1.) ipsa testatrix in prima institutione, eique facta substitutione, ad fideicommissarii possidentis filios, & non alium proximum agnatum seniore pervenire voluit fideicommissum, ita etiam in secunda substitutione illud ipsum voluisse intelligitur, cum provisio in uno casu, censeatur etiam facta in simili, *Bald. in l. Gallus. 29. §. §. in fin. ff. de lib. & posth. & ibi Goth. in not. & præcedentia declarent sequentia, ut hæc secundum illa intelligantur, l. si servus. 50. §. fin. ff. de legat. 1. Hier. Schurf. conf. 98. num. ultim. & conf. 217. num. 12. & quod una substitutio declaret alteram censuluit Menoch. conf. 106. num. 390. lib. 2. & 4. præf. 178. n. 34. Sic conditio adjecta in una substitutione, in altera quoque repetita præsumitur,*

sumitur, Menoch. d. pres. 178. n. 30. & ibi alleg. Anch. Paris. Crav.
(2.) Quia testatrix id voluisse præsumitur, quod jus disponit, Bald.
in l. si duo. ff. de acq. hered. cum enim lex pro sua natura sit publi-
ca, iusta & honesta. c. erit autem lex. 2. dist. 4. ideoque ratio insinuat,
quod testatrix ab eius dispositione recedere noluerit: Jam verò lex
vult & disponit, filium subingredi locum patris, Nov. 118. cap. 3.
vers. unde consequens. cum pater & filius una eademque cenlean-
tur esse persona. l. fin. C. de impub. & al. sub. c. jam itaque. 8. caus. 1.
quest. 4. Hinc quod majoratus cum semel unam lineam est ingres-
sus semper in ea & descendentes ex ea cõservetur, & donec aliqui
ex eis, quantumvis juniores existunt, nunquam fiat transitus ad se-
niores in alia linea extantes. per tex. in c. 1. de nat. succ. feud. docet
ibid. Bald. Afflict. n. 77. Molin. de primogen. Hispan. lib. 3. c. 4. n. 14.
Bets. de pact. fam. c. 8. f. 456. & seq. Et quod in fideicommissis his
nepos præferatur patruo, vide Petr. Anton. de Petra, in tr. de fidei-
commiss. quest. 11. n. 8. & seqq. ubi plures adducit. (d) Quia in his,
quæ successionem & favorem eorum concernunt, pro jam natis
habentur l. qui in utero. 7. & 26. ff. de stat. hom. & ab iisdem fidei-
commissum relinqui potest, l. ab exheredati. 26. §. fin. ff. de legat. 1.
l. 1 §. sed & 8. ff. de legat. 3. (e) l. peto. 69. §. fin. ff. de legat. 2. Man-
tic. de conj. ult. vol. lib. 8. t. 12. n. 13. (f) l. paterfam. 114. §. cum pa-
ter. 15. ff. de legat. 1. quia non desinit esse agnatus, sed in familia
permanet, quamvis à patre sit exheredatus, & fideicommissum hoc
non consequitur ex testamento patris ex heredantis, sed ex volun-
tate & testamento ejus, qui illud reliquit, l. unum ex. 67. §. 1. ff. de
legat. 2. Mant. d. t. 12. n. 22. & quidem intuitu sanguinis, gene-
ris ac familiæ, Tiraq. de primog. quest. 35. atque ita ipsi auferri ne-
quit, l. eum qui. 3. ff. de interd. & releg. (g) sc. seculares, qui nulla
certa regula speciali constricti sunt, ut sunt plerunq; illi, qui hodiè
dicuntur Canonici, & qui istis sunt superiores, Matth. Steph. in
exeg. jur. Can. p. 1. n. 30. Quia hi per omnia succedunt parenti-
bus, l. ut non liceat. 55. l. Deo nobis 56. §. 1. C. de Episc. & Cler. & bo-
na illa hæreditaria pleno jure obtinent, nec Ecclesiæ acquirunt, ita
ut de illis liberè testari & disponere possint, per text. supra th 7. lit.
l. in iisque proximi ejus agnati ab intestato succedunt. c. fin. caus.
12. quest. 5. Myns resp. 35. n. 3. Rittersh. in expos. Nov. part. 1. c. 7.

n. 88. cum ergò sint de familia, & bona in ea conservare possint, meritò etiam in ea succedent. (g) Qui etiam dicuntur ordines & milites sacri, ut sunt S. Johannis Baptistæ Hierosolymitani, qui & Hospitalarij dicuntur, à Xenodochio titulo D. Johannis Hierosolymis excipiendis peregrinis templum Domini invisentibus extructo, cujus ministerio se viri nobiles devoverant, qui milites Rhodij, ab insula Rhodo ipsis concessa, dicti sunt, *Paurmeist. de jurisd. lib. 2. c. 9. n. 72.* & postea Rhodo à Solimanno Turcarum Imperatore ipsis expulsis ab Imper. Carolo V. concessa fuit insula Melitensis, à qua postea Equites, vel potius Fratres Melitenses appellati sunt. *Petr. Calefat tr. de equest. dignit. n. 20. & 21. & ibi Volaterran.* Sic quoque in Germania nostra ordo militum sive Equitum Marianorum Teutonicorum non est incognitus, ab Imp. Henrico VI. cum pro recuperanda Hierosolyma Christiani bellum gererent, institutus. *Bart. Muscul. de confratern. th. 13.* Talis quoque est ordo Equitum Aurei Velleris à Philippo Burgundiæ Duce institutus, *Calefat. d. l. n. 43.* Item Ordo Sancti Michaelis, quem instituit Ludovicus XI. Gallorum rex, teste *Chassan. in catal. glor. mund. part. 9. confid. 10.* ad quem non solent admitti nisi proceres & Principes, *Calefat. d. l. n. 44.* Et in Anglia institutus est ordo aureæ periscelidis, *der gulden Hofenband.* Sic à Cosmo Medices Florentiæ Duce anno 1561. ordo militum Sancti Stephani institutus est, *Calefat. d. l. num. 42.* Sunt & complures alij sacrorum militum ordines à Pontificibus erecti, ut militum S. Petri, S. Pauli, Lauretanorum, S. Georgij, S. Lazari, Liliatorum, & militum Piorum, qui ordo creatus est à Pio V. anno 1560. & sedem habet in urbe Roma, *Calefat. d. l. n. 34. & seqq.* Hujusmodi sacri ordines, quin in hujusmodi fideicommissa familiæ succedant, non video quid impediatur, manent enim in familia & agnatione, bonorum paternorum sunt capaces, eaque in familia conservare possunt, atque horum etiam dignitatem conservari & splendidam fieri Reipub. interest, pro qua facta ac recta conservanda & una cum religione defendenda militant unice. Quo etiam facit, quod ex multorum opinione hujusmodi milites sacri succedant in feudis, *Sonsbec. de feud. p. 9. n. 115. Schrad. de feud. p. 7. c. 5. n. 30. Rosenth. de feud. c. 7. concl. 30. n. 9 & seq. Forst. de succ. ab intest. lib. 4. c. 23 n. 39. Cran. de pac. relig. p. 1. probl. 12. connex. 1. & ibi alleg. Curt. Natt. Alvar. Præpos. Afflict. Jacobin. Rub. Neviz. Rittersh.* Quamvis
contra.

contradicant, *Menoch. A. I. Q. li. 2. c. 231. n. 19. Bocer. de jure succ. in feud. c. 3. q. 16. Hunn. tr. feud. c. 10. f. 255. Fach. 7. c. 36.* (i) Apud Romanos nota censoria inurebatur illis, qui matrimoniū abhorrebāt, *Valer. Max. l. 1. c. 9.* Corinthij eos sepultura privabāt, *Guevar. in horol. princ.* Argivi nullis præficiēbant muneribus, *Guevar. d. l.* Apud Athenienses festo quodā die cœlibes à mulieribus circum aram tracti, flagris cædebantur, *Cypræ. de spons. c. 13. §. 74.* M. Valer. Maximus & Junius Brutus Bubulcus censores bona eorum, qui ad senectutem cœlibes pervenissent, fisco tradebant, *Volater. li. 30. Cypræ. d. l. ubi vide plura.* Ex L. Julia & Papia nihil ex civium Romanorū testamentis capere poterant, *Sozo. l. 1. c. 9. Goth. in rubr. C. de infirm. pœn. cœlib.* Verùm hæc hodiè secus se habent, & hæreditatis capaces facti sunt. *l. 1. C. de infirm. pœn. cœlib.* atq; ita etiam ad fideic. hæc admittendi.

10. E contra verò qui ex istis causis, puta testamento, contractibus & donatione acquirere nequeunt, illi quoq; horum fideicom. non sunt capaces, (a) Speciali autem ratione in his non succedunt fœminæ, (b) monachi, (c) spurij, (d) naturales, (e) adoptivi, (f) per unionem prolium uniti, (g) ex conjuge ad Morgenaticā ducta nati (h)

(a) *th. 8. lit. a.* (b) Quia soli masculi, & non etiam fœminæ conservant familiam & agnationem, *Menoch. 4. præf. 88. n. 5. Myns. decad. 8. resp. 79. n. 32 Marpurg. vol. 3. conf. 25. n. 3. & ibi alleg. Wehner. pract. obs. lit. 8. verb. Stamm. & ibi alleg. Mantic. de conject. ult. vol. lib. 8. t. 12. n. 8. & seq.* quippe quæ ad alienam, sc. mariti transeunt, paternam finiunt, atq; ita familiæ suæ & caput & finis sunt. *l. pronuntiatio. 195. §. fin. & ibi Gædd. ff. de V. S. l. quicumque. 10. C. de remilit. Vultej. 1. Marp. conf. 15. n. 164. & ibi alleg. usq; aded, ut nec eorum liberi in ea familia existant, à qua ipsæ sunt oriundæ, sed hi patris sui familiam sequantur, l. familia. 196. §. 1. ff. de V. S. Gædd. 3. Marp. conf. 26. n. 10.* atq; ita hoc loco masculinum non concipit fœmininum *Mantic. d. tit. 12. n. 9.* Et hæc aded procedunt, ut nec ex fœmina descendentes ad hæc fideicommissa admittantur, quia hi non sunt de familia & agnatione testatoris, *l. 196. §. fin. ff. de V. S. Nicol. Noalis, tr. de transmiss. cas. 33. n. 4. & quoties fœmina est exclusa, etiam ejus descendentes masculi sunt exclusi, Tiraq. de primogen. quest. 12 Forster. de succ. ab. int. lib. 3. cap. 17. Vultej. 1. Marp. conf.*

conf. 17. num. 92 & ibi alleg. & 2. conf. 26. num. 15. cum nemo plus
 juris in alium transferre possit, quam ipse habet. *l. nemo plus 54.*
ff. de R. I. l. tradi 10. 20. pr. ff. de acq. rer. dom. c. nemo potest. 79. de
R. I. in 6. nec in causato plus sit virtutis, quam procedit ab influen-
te potentia causæ, ut ait Bald in l. 1 ff. de Senat. & in l. 1. C. de di-
gnitat. & destructo principali, corruat & accessorium, cap. accesso-
rium de R. I. in 6. cum ergo descendant ex materia inhabili & radi-
ce infecta, ipsi quoque inhabiles erunt & infecti, cum infecta ra-
dice, omne quod ab descendit infectum sit, arg. l. 3. C. de bon. ma-
ter. l. tria prædia. 31. ff. de serv. præd. rust. & ita matris radice ampu-
tata, rami quoque decidunt, Muscul. de succ. conv. & anom. class. 1.
m 2. n. 246. neque ex radice infecta fructus nascuntur, Mantio. de
conj. ult. vol. lib. 11. c. 12. n. 33. & seqq. & nisi actus in principio su-
mat initium, non potest ex eo ulterior fieri productio, l. quæcun-
que. 11. ff. de obl. & act. Muscul. d. l. n. 244. Et quod in successione
fideicommissi, si mater excluditur, ipsius quoque filius, qui ex ma-
tris persona succedere vult, excludatur docet Vultej. 1. Feud. 9. num.
27. ubi etiam, quod fœminâ à feudi successione exclusâ, ejus quo-
que descendentes masculi exclusi intelligantur, pluribus & ratio-
nibus & autoritatibus declarat. Hinc etiam superioribus tempo-
ribus Angliæ Rex Eduardus III. Philippi Galliarum regis cogno-
mento Pulchri ex Isabella nepos, Carolo Formoso avunculo suo
nullis masculis hæredibus superstibus defuncto, Philippo Vale-
fio, agnato remotiori cedere fuit coactus, D. Resold. de reg. succ. lib.
1. diff. 12. n. 3. Bets. de pact. fam. illust. cap. 8. fol. 464. & seq. ubi hos-
ce versiculos inde natos recenset, ex parte Angliæ:

Anglorum regno sum rex ego jure paterno,
Matris jure quidem Gallorum nuncupor idem, &c.
Hinc est armorum variatio justa meorum.

Quibus ex parte Gallorum ita responsum:

Prædo regnorum qui diceris esse duorum,
Regno materno privaberis atque paterno,
Mater ubi nullum jus natus non habet ullum,
Hinc est armorum variatio stulta tuorum.

Quod si tamen ex ista familia nulli masculi sint superstites, fœmi-
næ erunt admittendæ, arg. pr. l. de assign. libert. quia hinc cessat ra-
 tio

tio exclusionis, nimirum agnationis conservatio, cum nulli super-
sint agnati, atque ita etiam ipsa exclusio cessabit, non enim in per-
petuum & simpliciter fœminæ à jure successionis exclusæ intelli-
guntur, sed interea dum agnatio floret, dormit & in suspenso est.
Et aliàs quoque quando extat statutum fœminas propter masculos
excludens, deficientibus masculis fœminæ admittuntur, *Mantic.*
d. lib. 8. tit. 12. n. 7. Sic quoque in renunciationibus fœminarum
obtinere, ut masculis deficientibus fœminæ admittantur, tradit
Muscul. d. memb. 2. n. 269. usque ad fin. & ibi alleg. A melioratio-
nibus quoque & impensis in hæc fideicommissa factis, fœminam
non excludi, ipsa ratio dicitur, & in feudis quoque observatur, ita,
ut licet in illis fœminæ non succedant, à meliorationibus tamen &
impensis non excludantur, 2. *Feud. 28. vers. si Vasallus. & ibi. Dd.*
Vultej. 1. feud. 9. n. 56. & ibi alleg. (c) Quamvis enim monachi
in familia & agnatione maneat, & à successionem legitima non ar-
ceantur, *l. ut non liceat. 55. l. seq. §. 1. C. de Episc. & Cler.* cum tamen
non sufficiat in hisce fideicommissis esse aliquem agnatum, sed oportet
eum esse talem agnatum, per quem familia possit conservari,
vel per quem bona in familia conserventur, *Mantic. d. lib. 8. tit. 12. n.*
27. per monachos autem bona in ea non conserventur, siquidem
quicquid habent per ipsum ingressum ad monasterium transferunt,
auth. ingressi. C. de S. S. Eccl. Nov. 5 c. 5. & quicquid postea acquirunt,
monasterio acquiritur, *c. un. caus. 18. q. 1. c. abbates. 16. caus. 18. q. 2.*
cap. 2. ext. de testam. ita ut ipsi nihil proprii habeant, nec annuos
reditus recipere possint. *clém. exivi. 1. vers. cumque annui. de V. S.*
aded ut si proprietas apud quenquam inventa fuerit in morte, ipsa
cum eo in signum perditionis extra monasterium in sterquilinio
subterretur, *cap. cum ad monasterium. 6. ext. de stat. monach.* Unde
etiam ad statum monachorum & regularium pertinent & necessa-
riò observanda sunt, ita ut ne Papa quidē adversus ea disponere pos-
sit, & dicuntur substantialia, nimirum propriæ voluntatis renun-
ciatio, proprietatis abdicatio, & castitatis observatio. *d. cap. 6. ext.*
de stat. monach. & ibid. Pacius num. 2. Neque etiam monacho-
rum & monialium agnatio in hoc orbe terrarum, sed in cœlis esse
dicitur, *Mantic. d. tit. 12. num. 25.* Ex quibus consequens est, quod
in hæc bona non succedant, idq; ex voluntate disponentis & testa-
toris,

D

toris,

toris, quæ sola in fideicommissis spectatur. *l. pen. ff. de legat. 1.* nam hoc ipso, quod voluit bona in familia conservari, intelligitur noluisse ea ad monachum & consequenter ad monasterium, per quod ea non conservatur, transire, ut ex *Dec. cons. 259. num. 2. vers. & hoc quidem. Paris. cons. 22. n. 9. vol. 3.* docet *Mantic. d. n. 25. & seqq. Menoch. 4. pres. 83. n. 45. & pres. 88. n. 5.* (d) Quia filiorum nomine non continentur, cum patrem non habeant. *l. vulgo. 23. ff. de stat. hom.* & sic multo minus erunt de familia & agnatione. *l. si spurius. 4. ff. und. cogn. §. vulgo quæsitos. 4. l. de succ. cognat. Forster. de succ. ab int. lib. 6. c. 47. n. 1. & seqq. nec arma & insignia familiæ paternæ ferre possunt, Menoch. 4. pres. 88. n. 13. & ibi alleg.* Unde etiam ab imperij successione extramatrimoniali venere procreatos excludi ex *Petr. Greg. 7. de Rep. 8. Lips. monit. polit. 2. c. 4. mon. 1. Arnif. polit. c. 9. f. 238. Schönborn. 2. pol. 10. testatur Besold. de reg. succ. li. 1. dis. 9. n. 1.* ubi Spartanorum refert exemplum. Quamvis in Gallia sub regno Merovingorum, Pepiningiorumque, regalis successionis capaces existimati fuerint nothi, qui non ex plebeis & abjectis, sed mulieribus nobilibus fuerunt suscepti, vide *Besol. d. dis. 9. num. 5.* Multò minùs autem ad hæc fideicommissa admittendi sunt adulterini & ex damnato coitu nati, per *l. si quis incesti. 6. & auth. ex complexu. C. de incest. & inut. nupt. Nov. 89. c. fin.* (e) Quia non comprehenduntur filiorum appellatione. *l. generaliter. 6. C. de instit. & subst. l. filium. 6. ff. de his qui sui vel al. nec sunt de familia & agnatione testatoris. Nov. 89. c. 4. Tiraq. de nobilit. c. 15. n. 12. & ibi alleg.* nec familiæ appellatione propriè veniunt, *Muscul. de succ. conv. & anom. class. 1. m. 2. n. 260. & ibi alleg.* aded, ut ne quidem filij ipsorum, etiam si ipsi legitimi sint, de familia dici possint, *Tiraq. d. n. 2. Forster. de succ. ab int. lib. 3. c. 25. n. 18. Muscul. d. m. 2. n. 261.* familia autem per legitimos tantum, non etiam naturales conservatur, *Forster. d. l. n. 16. & ibi alleg. Dyn. & Bart. Tiraq. d. c. 15. n. 10. Muscul. d. n. 260.* Unde etiam insignia & arma parentum ferre non possunt, *Tiraq. d. c. 15. n. 13. & ibi alleg. Forst. d. l. n. 17.* nec in feudis succedunt. *2. Feud 26. vers. naturales.* Quod si verò per subsequens matrimonium fuerint legitimati, in hæc fideicommissa ipsos succedere verius puto. Quia hi cum legitimè natis per omnia & in omnibus æquiparantur, nec quicquam ab iisdem effe-

ctu

Et differunt, sed in omnibus cum iisdem succedunt, *Nov. 12. cap. fin. Nov. 89. c. 8. §. sui autem. 2. l. de her. qua ab int. l. cum quis. 10. & seq. C. de nat. lib. c. tanta. 6. ext. qui fil. sunt legit.* unde etiam sunt de agnatione & familia institutoris, iuribus agnationis & familiae ex legitimatione ipsis datis, *arg. d. ll. Bocer. tr. de regal. c. 2. num. 30. arma & insignia patris ipsis competunt, Bocer. d. l. n. 29. Besold. de reg. succ. lib. 1. dis. 9. n. 8. & sic etiam per eosdem familia & agnatio aequè conservatur, ac per legitimos Tiraq. ad l. si unquam. verb. susceperit. num. 83. C. de revoc. donat. Wesemb. conf. 44. num. 43.* Hinc etiam pactum in matrimonij contractu de malculorum successione, foeminis exclusis, factum ad naturales per subsequens matrimonium legitimatos extendi, asserit *Bets de pact. famil. illustr. cap. 6. fol. 190.* ubi ita à supremo Galliae apud Parisios Senatu inter illustres personas iudicatum fuisse, refert ex *Molina tract. de donat. fact. vel confirm. in contr. matr. num. 83.* Sed quid de legitimatis per rescriptum Principis? Si legitimatio & inde dependens successio tendat in praedictum agnatorum, quibus jam per institutoris dispositionem jus in huiusmodi fideicommissio est quaesitum, eam hanc successionem non operari certum est, cum Imperator nemini jus suum quaesitum auferre, atque alteri dare possit, *l. rescripta. 7. C. de precib. imper. off. l. patrono. 5. ff. de natal. restit. c. quamvis. 8. de rescrip. in 6. arg. l. 11. ff. de R. I. l. 2. §. merito. 10. ff. ne quid in loc. publ. vide Peregrin. de jure fisc. lib. 1. tit. 3. num. 27. & 66. & ibi alleg. Covarr. var. res. libr. 3. cap. 6. per tot. & ideo in restituendo aliquem natalibus semper consensum requirit ejus, qui ex ea restitutione laedi potest, ut patet ex *l. 2. l. 4. l. 5. ff. de natal. rest.* Hinc etiam naturales principis rescripto non possunt legitimari, ut in feudis antiquis *Stammlehen* succedant in praedictum agnatorum, quibus ex antiquis investituris jus jam est quaesitum, *per 2. Feud. 26. §. naturales. Zas. de feud. p. 8. num. 74. & seq. Gail. 2. obs. 140. in fin. & obs. 142. n. 15. Hartm. Pistor. lib. 2. part. post. quest. 40. n. 24. & seqq. Sonsb. de feud. part. 9. n. 69. Fachin. 7. c. 50. Vultej. 1. Feud. 9. n. 93. (f) A persona scilicet extranea, per *l. fideicommissum. 76. ff. de condit. & demonstr. l. si ita. 51. §. fin. ff. de legat. 2. quia hi non sunt de familia & agnatione institutoris, §. sed hodie 2.***

l. de adopt. l. pen. §. 1. in fin. C. eod. atque ideo etiam mens instituentis non fuit hos succedere, cum is in dubio sensisse intelligatur de veris, & non fictis filiis, *d. l. 76. & d. l. 51. §. fin.* cum verba naturaliter & non fictè debeant intelligi, *l. fin. C. de his qui ven. et at. adoptivi autem veri liberi non sunt, sed ficti, d. l. 76. l. filio. 23. ff. de lib. & posth.* Et hac quoque ratione agnatis facilè præjudicium inferri posset, & contra voluntatem instituentis ex aliena familia successor adscisceretur. Et quod statutum masculos fœminis præferens non habeat locum in adoptivis *ex Iason. & Bald. refert Kellenb. de renunc. q. 35. n. 44.* Unde etiam adoptivi in feudis non succedunt, *2. Feud. 26. vers. adoptivus.* Quamvis in historiis non desint exempla, quod etiam adoptivi regnorum extiterint successores, *vide Harpr. ad pr. l. de her. quæ ab intest. n. 209.* Nec adoptionem à persona non extranea, nec adrogationem ita fieri posse, ut in præjudicium agnatorum succedant adoptati, mihi persuasum habeo. *arg. lit. e. (g)* Quia hi adoptivi ut plurimum assimulantur. *Iacob. Rikius de union. prol. c. 9. per tot. Muscul. de succ. conv. class. 1. m. 3. n. 15. & seq.* Et quemadmodum statutum præferens masculos fœminis non habet locum in adoptivis, ita nec unitos masculos præfert veris filiabus. *Rik. d. c. 9. n. 32.* facilè enim per huiusmodi unionem agnatis præjudicari posset, quod tamen fieri non debet, *confer lit. e. adeò ut nec princeps huiusmodi unionem in præjudicium agnatorum confirmare possit, per l. nec avus. 4. C. de emancipat. Rik. d. c. 9. n. 16.* Facit quod fideic. hæc dentur ad conservandam agnationem, unio autem agnationem non operetur, *arg. l. jura sanguinis. 8. ff. de R. I. l. jus agnationis. 34. ff. de pact. Muscul. d. m. 3. n. 35. & 37. Rik. d. c. 9. n. 17.* (h) i. e. ea conditione, ut liberi ex ea nati certa portione contenti ab intestato non succedant, *2. Feud. 29.* cujus rei recens exemplum nuper princeps quidam Germaniæ præstitit. Sic Fridericus Elector Palat. dictus Victoriosus ne principatus divisio iteretur, nuptias non contraxit, sed filios duos ex fœmina quadam suscepit, quam licet postea habuerit uxorem, filium tamen natum majorem Ecclesiæ Spirensis Canonicum, alterum non Palatinum, sed Comitem tantum in *Levenstein* effecit, *Besold. de reg. succ. c. 1. dis. 9. n. 10.*

II. Fit autem successio secundum modum & formam

mam à primo instituyente præscriptam, (a) quæ si in omnibus non sit expressa, civilis observatur. (b)

(a) per l. omnia. 32. § fin. ff. de legat. 2. confer th. 13. lit. g. & h. Sed quæritur, si testator proximiores den nächsten instituerit vel substituerit, & sint plures in uno gradu, an omnes admittantur? Aff. per §. si plures. 5. l. de legit. agnat. succ. l. 2. §. hæc hæreditas. 2. ff. de suis & legit. Mant. d. lib. 8. t. 12. n. 3. Sed quid si is, qui fideicommissum familiæ constituit, unum vel certas quasdam personas eodem gradu invitavit, alios hoc ipso agnatos exclusisse censebitur? Neg. per l. peto. 69. §. fratre. 3. ff. de legat. 2. Quia horum fideicommissi natura est, ut bona perpetuò in familia conserventur th. 16. lit. a. Ideoque, cum per expressos perpetuitas illa non possit dari, institutor omnes vocasse, & omnes substitutiones, per quas perpetuitas familiæ conservari potest, fecisse intelligitur, arg. l. 2. ff. de jurisd. & sic specialiter vocatis extinctis, successio non expirat, sed ad alios proximiores devolvitur. d. l. 32. §. fin. ff. de legat. 2. cum aliàs quoque casus ex natura & qualitate alicujus actus essentiali proveniens, pro expresso censeari debeat. Et ita tenet Mant. d. lib. 6. t. 15. n. 11 & seq. & lib. 8. t. 12. n. 34. & ibi alleg. Anchor. Rom. Ruin. & alii. (b) Quia hujusmodi fideicommissa decisionem suam habent ex jure civili, siquidem feudi naturam non habent, sed bona sunt allodialia, confer th. 23. lit. c. Cum ergò de Jure Civili constet, quod frater germanus seu utroq; latere conjunctus excludat fratrem consanguineum, seu ex uno tantùm latere conjunctum. auth. cessante. C. de legit. hered. auth. itaque. C. comm. de success. Nov. 84. c. 1. Nov. 118. c. 3. Jure verò feudali, cum habeatur ratio solum agnationis, vinculi illa duplicitas non attendatur, sed unâ cum iis, qui utroque latere conjuncti sunt, admittantur etiam consanguinei uno duntaxat latere conjuncti, cum hoc jure agnati simpliciter succedere dicantur, 2. Feud. 11. vers. his verò deficientibus. & tit. 45. vers. ubi verò filium Vultei. 1. Feud. 9. n. 108. D. Bocer. de jure succ. in feud. cap. 5. quest. 14. & ab his alleg. Gail. 2. obs. 151. n. 1. ubi ita in Camera conclusum refert. Consequens inde est, quod in his fideicommissis fratres germani excludant consanguineos, vide Gail. d. obs. 151. num. 3.

Materia. 12. Constituuntur fideicommissa familiae in rebus immobilibus, (a) non solum universalibus, ut hereditate, (b) sed etiam particularibus, ut aedificiis, (c) sylvis, (d) praediis, (e) etiam Emphyteuticis, (f) & aliis rebus, quae immobilibus adnumerantur. (g) Non vero in mobilibus, (h) Ecclesiasticis (i) & feudalibus. (f)

(a) Cum enim perpetuo durare debeant in familia, in bonis vero mobilibus, qua talia, perpetuum & durabile quid effici nequeat, consequens inde est, quod tantum in immobilibus, aut quae his aequipollent, constituantur, *arg. 2. Feud. 1. in fin.* (b) *arg. t. t. l. de fideicom. hered. l. 1. §. inde Neratius. 19. l. qui totam. 45. & t. t. ff. ad SC. Trebell. ubi passim hereditatis restituendae fit mentio.* (c) *l. pater. 38. §. filiam. 2. ff. de legat. 3.* sunt enim res immobiles, quia de his datur interdictum de vi & vi armata, *l. 1. §. illud. 6. §. plane. 8. l. 3. §. pertinet. 15. ff. de vi & vi arm.* quod de rebus mobilibus non datur, *d. l. 1. §. illud. 6. & d. l. 3. §. 15.* Atque in his, uti & Castellis praecipue gloriantur agnati, eorumque splendet nobilitas, *Muscul. de succ. conv. class. 1. m. 2. num. 232.* Unde etiam maximam partem consuetudinum Franciae principalem domum primogenito ut praecipuam deferre, testatur *Tiraq. de primog. quest. 71. num. 1.* (d) ubi arbores a vento evulsas, & alias in proprium usum convertit, *arg. l. arboribus. 12. ff. de usufr. l. fructus. 7. §. si fundum. 12. ff. solut matr.* (e) *l. cum pater. 77. §. libertis. 27. l. qui solidum. 78. §. praedium. 3. ff. de legat. 2. l. pater. 38. §. fundum. 3. ff. de legat. 3. l. pater. 54. ff. ad L. Falcid.* (f) Quia sine consensu domini possunt donari, §. *aded autem. 3. l. de locat. arg. l. si domus. 71. §. fin. ff. de legat. 1. juncto §. 1. l. de legat. D. Bocer. class. 2. D. 14. th. 67. Rosacorb. pract. for. c. 45. n. 2. Harpr. d. §. 3. n. 315. & seq. l. de locat. & permu. tari, Iason. in l. fin. num. 101. C. de jur. emph. Borch. de feud. cap. 3. num. 42. ad quosvis haeredes d. §. 3. l. de locat. etiam foeminas transeunt, *Nov. 7. cap. 3.* unde consequens videtur, quod etiam familiae ipsius emphyteutae in fideicommissum dari possint, modo domini conditio non fiat deterior, eique canon praestetur, *l. 1. C. de fund. patrim.* (g) *arg. 2. Feud. 1. in fin.* ut sunt annui redditus ad tempus perpetuum duraturi. *Clem. 1. vers. cumque annui. de V. §. Ioh. Ferr. 1. Marp.**

1. Marp. Consil. 2. n. 1. Coler. de proc. exec. p. 1. c. 3. num. 245 & 248. de reliquis vide apud Feudistas ad 2. Feud. 1. in fin. (h) confer lit. a. (i) per l. jubemus. 14. & auth. hoc jus porrectum. C. de S. S. Eccles. Nov. 7. c. 1. Nov. 120. c. 1 & seqq. c. 1. 2. 3. 5. 6. 8 & t. t. X. de reb. Eccl. alien. c. 1. c. 2. eod. in 6. c. 1. X. de his qua fiunt à prel. confer th. 7. lit. h. & seqq. (k) Siquidem de his nulla valet ordinatio defuncti, 2. Feud. 8. pr. adeò ut ne quidem candelam pro anima de illis vassalus relinquere posse dicatur, ex And. Isern. c. 1. an agnat. vel fil. Besold. de reg. succ. lib. 1. diff. 2. n. 11. nec ullo alio modo in præjudicium domini & agnatorum, quibus jam jus in illis est quæsitum, disponere, vide Betsf. de pact. fam. c. 9. fol. 504. & ibi alleg. nec donare, 2. Feud. 9. vers. donare. nec legatum relinquere, nec fideicommissum dare, D. Bocer. tr. de jure succ. in feud. cap. 1. quest. 1. & ibi alleg. Schrad. de feud. p. 7. c. 2. n. 1. Rosenthal. c. 7. concl. 2. n. 2. nec ullo alio modo ea alienare possit, 2. feud. 9. § 2. & § 5. Vultei. 1. Feud. 10 n. 44. & seq.

13. Constituantur fideicommissa familiæ vel per ultimam voluntatem, ut testamento (a) & codicillis: (b) vel inter vivos, (c) ut contractu (d) & donatione. (e) Quibus adjici sæpe solent conditiones (f) & certæ leges sive modi, ita ut vel unus solus, (g) vel plures simul (h) ea obtineant inq; ea succedant.

(a) l. filiusfam. 114. §. Divi Severus. 14. ff. de legat. 1. l. omnia. 32. §. fin. ff. de legat. 2. & simil. Potest enim testando rebus suis legem ponere quam vult, Nov. 22. c. 2. l. 120. ff. de V. S. vide Hering. de fidejuss. c. 1. n. 88. & seqq. (b) arg. §. codicillis. 2. l. de codicill. l. fin. § 2 C. eod. l. filiusfam. 18. pr. ff. ad L. Falcid. (c) ab intestato, §. præterea. 10. l. de fideicom. har. l. 1. §. hoc autem. §. l. recusare. 6. §. 1. l. Scævola. 76. ff. ad SC. Trebel. l. 3. l. & sine. §. C. eod. l. 1. §. illud. 9. ff. de legat. 3. etiam pacto, Menoch. conf. 1256 n. 30. & conf. 591. n. 4 & seq. (d) Petr. Ant. de Petra de fideicom. q. 4. n. 1. Quemadmodum enim legem rebus suis quis dicere potest, quam vult, testando, d. Nov. 22. c. 2. d. l. 120. ff. de V. S. ita etiam contrahendo, l. legem. 10. C. de pact. l. 1. C. de pact. conv. tam sup. dot. arg. l. 21. C. mand. & aliàs quoq; argumentū ab ultimis voluntatib; ad cōtractus bonū est. arg. l. pactū. inter. 46. ff. de

ff. de pact. l. i. jure civili. 24. ff. de condit. & demon. l. que de. 46. ff. de
 legat. 1. Everhard. in loc. legal. à contract. ad ult. vol. 36. n. 2. confer
 Petr. An. de Petra, de fideic. quest. 4. per tot. (e) arg. l. 2. & 3. C. de
 donat. que sub mod. l. 2. C. mand. Pet. Ant. de Petr. d. quest. 4. num. 1.
 unde quoq; quemadmodum hæredibus, ita etiam cum mortis cau-
 sa donatur, substitutio fieri posse dicitur in l. ut hæredibus. 50. pr. ff.
 de legat. 2. Sed quæritur, an huiusmodi donatio 500. solidos ex-
 cedens opus habeat insinuatione? Aff. per l. data. 27. l. si quis. 36.
 §. 3. C. de donat. §. alia. 2. l. eod. l. illud. 19. C. de SS. Eccles. Testes au-
 tem in donatione actis insinuanda non erunt necessarii, super-
 fluum enim est privatum testimonium, cum publica monumenta
 sufficiant, l. in donationibus. 31. C. de donat. Bart. Muscul. de succ.
 conv. class. 1. m. 3. n. 103. & seqq. Myns. 6. obs. 29. ubi n. 5. Cameram
 hanc sententiam secutam esse, eandemque in practica servari testa-
 tur. (f) Ut sunt ordo succedendi, alienationis prohibitio, uti &
 alia vincula & conditiones, quæ familiarum conservationem earū-
 que perpetuam respiciunt, plures, quæ si honestæ & possibiles im-
 pleri utique debent l. Mævius. 55. ff. de condit. & dem. l. hoc jure. 10.
 ff. de V. O. sin verò impossibiles & turpes per ultimam voluntatem
 adjectæ fuerint, pro non adjectis habentur. l. 1. l. 4. §. 1. l. 6. l. 9. l. 14.
 l. mulier. 20. in fin. pr. ff. de cond. instit. l. si Mævia. 45. l. servum. 50.
 §. 1. ff. de hered. instit. §. impossibilis. 10. l. eod. l. 3. l. 6. §. 1. ff. de condit.
 & dem. secus verò in contractibus, quibus conditio impossibilis in
 faciendo obstat, eosque viciat, §. si impossibilis. 11. l. de inut. stip. l. 7.
 ff. de V. O. l. 1. §. impossibilem. 11. l. non solum. 31. ff. de O. & A. ubi di-
 versitatis redditur ratio. (g) Et quidem senior, der Elteste des
 Stammes vnd Namens / quale fideicommissum dicitur Majoratus,
 (h) l. omnia. 32. §. fin. l. peto. 69. §. fratre. 3. ff. de legat. 2.

14. Porro constituuntur vel verbis expressis, (a) vel
 tacitis. (b)

(a) Ut quando institutor verbis expressis & ad hoc ordina-
 tis disponit, hæc vel illa bona in familia ad ejus conservationem per-
 petuò manere debere, Das zu besserer Erhaltung vnd Auffnehmen
 des Stammes vnd Namens deren von N. solch Haus &c. auff dem
 Mannlichen Stammen / so lang derselb wehret / alles, ic als ein rechte
 Stamm,

Stammhaus &c. bleiben vnd continuirt werden soll. (b) Quando
 quidem institutor verbis expressis non dicit se fideicommissum fa-
 miliae conservandae causa relinquere, ex mente tamen & sententia
 ipsius apparet, ipsum hoc voluisse. Quamvis enim fideicommissa
 non praesumantur, *Menoch. 4. pres. 67. per tot.* hoc tamen non ob-
 tinere, si de conservatione bonorum in agnatione vel familia aga-
 tur, sed tum praesumitur, ex *Gozad. Ceph. & Bursat. asserit Mascard.
 de probat. concl. 775. n. 5.* Nam si conjecturis colligi possit, testato-
 ris & disponentis voluntatem fuisse fideicommissum familiae relinquere,
 voluntas illa utique valebit, cum in fideicommissis sola disponentis
 spectanda sit voluntas, *l. pen. ff. de legat. 1.* Et ex conjecturis in-
 duci fideicommissum patet ex *l. unum. 67. §. si omissa. 9. ibi: recte da-
 tum & minus scriptum. & §. fin. ff. de legat. 2. l. cum avus. 102. ff. de
 condit. & dem.* multo magis autem familiae, cum quilibet praesuma-
 tur appetere honorem & incrementum dignitatis suae agnationis,
 maxime vir nobilis naturali impulsu nihil magis desiderasse cre-
 dendus est, quam suae familiae favere, eamque propagari & conserva-
 ri, ut ex *Zaf. conf. 2. n. 13. in fin & seq.* scribit *Mantic. de conj. ult. vol.
 lib. 6. t. 15. n. 1.* Hinc ex conjectura inducitur fideicommissum fa-
 miliae, (1.) quando testator substituit agnatos in perpetuum &
 foeminas excludit, *Menoch. conf. 95. n. 51. lib. 1. Maul. de ult. volunt.
 lib. 1. t. 16. fol. 378.* (2.) Quando testator vocatis ipsis agnatis &
 transversalibus, expressè dixit, mentem & voluntatem suam esse,
 quod bona permaneant in dictos institutos & substitutos. *Menoch.
 4. pres. 69. n. 16.* (3.) Expressio generis masculini facit praesumi
 mentem testatoris talem esse, quod voluerit bona in agnatione
 conservari, *Mantic. d. t. 15. num. 2. & ibi alleg.* Uti & (4.) ex eo,
 quod testator semper masculos praetulit, ad favorem agnationis re-
 spexisse intelligitur, *Mantic. d. n. 2.* Et (5.) quando alia extant
 signa, quibus demonstravit testator, se velle bona conservare in fa-
 milia, *Maul. d. f. 378. & ibi alleg.* (6.) Ex qualitate quoque re-
 rum fideicommissum familiae relictum intelligitur, *Menoch. conf. 171 n.
 20 & conf. 277. n. 28.* ut quando testator reliquit bona illustria &
 digna, quae conserventur perpetuè in agnatione & familia, illaque
 prohibuit alienari, vide *Mantic. d. lib. 6, t. 12. n. 7. & 8. Menoch. 4.
 pres. 69. num. 18.*

E

15. Ut

15. Ut autem fideicommissi familiae constitutio sit legitima, requiritur ut fiat cum causae, (a) vel personae, cui relinquitur expressione, (b) ut legitima liberis salva sit, (c) & creditoribus jus suam non intervertatur (d) & scriptura interveniat. (e)

(a) *l. filiusf. 114. §. D. Severus. 14. ff. de legat. 1. l. pater. 38. §. Iulius. 4. l. Lucius. 93. pr. ff. de legat. 3.* cum enim per fideicommissa hæc libera de illis disponendi & testandi potestas adimatur *th. 19.* ideoque ut ea valeat, iusta & rationabilis causa ejusque expressio necessaria est, *d. 11.* Atque huiusmodi causae expressio vel a pertis verbis declaratur, veluti, quia hanc domum propriis manibus construxi; vel quia fuit majorum meorum, &c. vel ut maneat in familia, *Stammen vnd Namen zuerhalten/ Sichard. in l. 3. num. 6. Cod. de cond. ob caus. dat.* vel tacite subintelligitur, ut in prodigo & homine minus industrio. *l. Titio. 71. pr. ff. de cond. & dem.* in quibus dilapidationis subest suspicio. Et tacite inest, quando res sua natura alienari nequit, *arg. l. sancimus. 21. C. de SS. Eccl.* (b) *d. l. 114. §. 14. ff. de leg. 1.* (c) Quia hæc liberis jure naturæ debetur. *Nov. 1. in pref. §. 2. l. 7. ff. de bon. damn.* atque ita illis auferri nequit, adeo ut ne quidem ipsi gravamen, vel alia conditio apponi possit, *l. quoniam. 32. C. de inoff. test.* Quamvis enim patri liceat in liberos, quos magis diligit, aliquid amplius conferre, *Vultei. 1. Marp. cons. 29. num. 40. & seq.* illud tamen tam amplum esse non debet, ut ceteri filii per ejus immensitatem in portione jure naturæ debita, hoc est, legitima lædantur, & legum ipsarum intentio transcendatur, *l. parentibus 8. pr. & auth. novissima. C. de inoff. testam. Nov. 18. cap. 1. Nov. 92. c. 1. Vultei. d. l. n. 39. Bets. de pact. famil. c. 8. fol. 369.* Aliàs vero fideicommissi familiae jam constituto ejus possessor fororibus, vel aliis fratribus in id non succedentibus, ex eo legitimam non debet, *Petr. Ant. de Petra de fideicommiss. quæst. 8. num. 494.* cum legitima sit portio ejus, in quo quis successurus ab intestato, *l. parentibus. 8. pr. C. de inoff. testam.* Et ita de fœminis renunciavitibus asserit *Muscul. de succ. conv. class. 1. m. 2. num. 284. & seq.* & de bonis primogenituræ subjectis, *Fach. 4. c. 23.* Neque etiam ex eo Trebellianica, nec Falcidia detrahitur, *auth. sed & in ea. C. ad.*

ad L. Falcid. Nov. 119. c. 11. l. pater. § 4. ff. ad L. Falcid. Petra. d. n. 494. & quest. 15. num. 151. & seq. & 191. Mantio. de conj. ult. vol. lib. 7. t. 12. num. 19. & seq. Quia hæc fideicommissa ipso jure in proximiorum transferuntur, atque ita ratio ob quam Falcidia & Trebellianica introducta cessat. Et hujusmodi detractio etiam esset contra disponentis expressam voluntatem, siquidem is voluit, ut bona integra & illibata in familia conserventur, hac autem ratione etiam extra eam alienarentur. Et aliàs quoque legatarius & fideicommissarius si fideicommissum restituere teneatur, Falcidiam vel Trebellianicam non deducit, l. lex Falcidia 67. §. fin. ff. ad L. Falc. l. ex asse. 28. §. fin. ff. ad SC. Treb. (d) d. l. filius. 114. §. 14. ff. de legat. 1. l. debitorum. 25. C. de pact. l. solvendo 39. ff. de neg. gest. (e) Quamvis aliàs fideicommissa etiam sine scriptura & nutu relinqui possint, l. & in epistola. 22. C. de fideic. l. nutu. 21. ff. de legat. 3. cum tamen si fideicom. familiæ regulariter sint perpetua pluresque leges & conditiones iis adiici soleant, ut de his omnibus & singulis tanto melius constare possit, & probatio facilius habeatur, scriptura omnino necessaria videtur, arg. l. 1. C. de jur. emph. l. contrahitur. 4. ff. de pignor. & cum hæc fideicom. sint donationes quædam, utique si 500. solidos excedent, insinuanda erunt, confer. th. 13. lit. e.

16. Suâ naturâ hæc fideicommissa sunt perpetua, (a) nec facillè divisionem patiuntur, (b)

(a) per l. omnia. 32. §. fin. ff. de legat. 2. Cum enim familiæ nomen sit collectivum, ac proinde sua natura tractum temporis, & perpetuitatem personarum implicet, Peregrin. de fideicom. art. 22. num. 25. consequens inde est, ut etiam fideicommissa, quæ pro ejus conservatione instituuntur, perpetua sint, & quamdiu ipsa familia durat, hæc quoque durent, arg. l. 2. ff. de jurisd. & simil. aliàs enim illis mediantibus familia & agnatio, juxta mentem institutoris, non conservaretur, confer. thes. 4. lit. f. (b) Cum divisio vicem emptionis & alienationis obtineat, l. 1. Cod. comm. utr. jud. Petra de fideicom. quest. 8. num. 518. Ideoque & hæc prohibita videbitur. Quia finis horum fideicom. est dignitas

gnitas familiæ bonorumque in eadem conservatio, hæc autem eò maximè juvatur, si patrimonia unita & indivisa conserventur, quæ aliàs divisione & disjunctione diminuerentur & ad destructionem deducerentur, *c. majoribus. 8. X. de præbend. Kylling. de Ganerb. disc. 6. n. 37. & seq.* cum, teste philosopho, virtus unita fortior sit seipsa dispersa.

Finis.

17. Finis fideicommissorū huiusmodi est memoriæ, agnationis & familiæ, (a) in eaque bonorum perpetua conservatio. (b) Ex quibus patet, quod sint favorabilia. (c) Hinc etiam introductum est jus primogenituræ, (d) confraternitates, (e) renunciationes foeminarum, (f) collegia Ecclesiastica, (g) & jura nonnulla alia. (h)

(a) Reipublicæ interest ut familiarum dignitas conserve- tur & salva sit, *l. 1. §. sed etsi. 13. ff. de i. spic. vent.* unde qui amplifi- candis & augendis illustrium & nobilium familiis studet, publicæ prospicere utilitati principaliter dicitur, *Bart. Muscul. de confrat. th. 10. & ibi alleg. Corn. cons. 335. n. 18. vol. 1.* quippe quæ Reip. sunt fulcra. Huiusmodi autem familiarum splendor absque divitiis conservari non potest, *vide Tiraq. de nobilit. cap. 3. per tot.* Quam- vis enim divitiæ non faciant nobilem, neque etiam paupertate no- bilitas amittatur, *vide Tiraq. d. l. c. 25. cum paupertatem & igno- bilitatem nemo sapiens mala dixerit, c. illa cavenda. 6. caus. 15. q. 1. Gail. 2. obs. 95. num. 20.* *Armuht ist kein Schande;* quin tamen ad splendorem nobilitatis plurimum faciant, ipsa experientia satis docet, & nobilitatem divitiis demum verè magnificam reddi ac in- star solis radios generosas animi vires exerere, commune Doctorum suffragium habere, ex *Affl. Bart. Innoc. & aliis. testatur Rolbag. cert. masc. fœm. aci. viril. cap. 28. n. 57.* Hinc stultum sine divitiis de no- bilitate certare, ex *Hofst. refert Wesenb. cons. 4. num. 43.* quippe quæ absque facultatibus manca est & ludibrio *arg. Syrac. 13. per tot. Ti- raq. de nobil. c. 25. n. 9.* Nam

Et genus & virtus, nisi cum re, vilior alga est. Et

Haud faciliè emergunt quorum virtutibus obstat

Res angusta domi.

Nullus

Nullus est ordo, qui sine divitiis valeat, vel conservari possit, usque
 adeo, ut etiam Ecclesiastica dignitas ob paupertatem vilescat, *clem.*
in plerisque ibi: & mendicitatis opprobrio serenitatem pontificalis ob-
nubilant dignitatis. de elect. & et. pot. cap. videntes. 16. caus. 12. q. 1.
 Quod est fides sine bonis operibus, Doctor sine lege, pastor sine
 grege, Canonicus sine præbenda, Abbas Nullatenfis, eques sine e-
 quo, rex Schachorum, &c. hoc nobiles sunt sine divitiis, *Muscul.*
de succ. conv. class. 1. m. 2. n. 117. confer Tiraq. de nobil. c. 3. & 25. per
tot. Rolbag. d. c. 28. per tot. (b) Hac enim ratione donec familia
 illa durat, bona quoque in ea ex mente instituentis & favore agna-
 torum permanent, triste enim est & lugubre videre paternas & avi-
 tas domos, ac antiqua majorum prædia in extraneas transire ma-
 nus, *l. in fundo. 38. ff. de rei vind. l. si in emptionem. 35. ff. de minor. l.*
lex qua. 22. vers. nec verò. C. de adm. tut. (c) Quia ad familia-
 rum conservationem & bonum publicum tendunt. *lit. a.* Et ea
 dispositio, quæ principaliter ex disponentis intentione favorem
 concernit, ex accidenti verò in alterius præjudicium tendit, favo-
 rabilis censenda est, *arg. l. qui exceptionem. 40. ff. de cond. indeb. &*
ibi. Dd. Quamvis ergò aliàs fideicommissa forent odiosa, ut vulgò
 tradunt Dd. quibus contradicit *Mantic. de conj. ult. vol. lib. 7. t. 1.*
per tot. hæc tamen, quæ favore conservandæ agnationis & familiæ
 relinquuntur favorabilia sunt, *Mantic. d. l. n. 44. & ibi. alleg. Me-*
noch. 4. præf. 67. n. 19. & seqq. Petra d. l. quæst. 5. n. 68. & seqq. (d)
Tiraquell. de jure primog. q. 71. num. 2. & ibi. alleg. Socin. Paris. (e)
 Quia ad conservationem Principum familiarum maximè condu-
 cunt confraternitates, seu pacta successionis, *die Erbverbrüderun-*
ge/ Ant. Coler. de jur. Imper. Germ. sect. 70. Bart. Muscul. de confrat-
tern th. 10. & 19. Nam principes hoc modo contrahentes perinde
 habentur, ac si legitimi & naturales essent fratres, una progenito-
 rum agnatione producti, ita ut alterius stirpe extincta, ad alterum
 Principatus hæreditario quasi jure devolvatur, *Muscul. de confr. th.*
46. (f) *Kellenb. de renunc. q. 1. n. 3.* (g) In quæ non nisi illustres
 & nobiles recipiuntur, unde & *die hohe Stifft* dicuntur. Nam &
 hæc eo præcipuè sine instituta & luculenter olim dotata sunt, ut ge-
 nerosæ familiæ, numerosa prole abundantes, receptum habeant,
 cui tutò & commodè liberos committere queant, ne paternæ hæ-

reditati simul incumbant. Inde monasterium in Helvetia Eremo,
zum Einsidel Principum hospitale fuit nominatum, ut ex Joh.
Stumpff in der Schweiz v. Chronick / lib. 6. fol. 165. refert Besold.
de reg. succ. libr. 1. diff. 6. num. 14. Et hunc modum conservan-
dorum in integritate Principatum & Comitatum Imperij, su-
perioribus temporibus aded usitatum fuisse, ut aliquando etiam
Principes forti, vel arbitrio virginis matrimonium ac successio-
nem permiserint, refert Bets. de pact. famil. cap. 8. fol. 390. ubi ex
Munst. cosm. lib. 3. cap. 417. in Hallsia Landgraviis recenset exem-
plum. (h) Hoc etiam sine Gynecocratia passim prohibita est,
ne scil: ad nuptias convolante Regina, principi extraneo popu-
lum subjici, aut saltem à familia regnum amoveri contingat, ex
Cabot. 1. cap. 16. Besold. de reg. succ. lib. 1. diff. 11. num. 4. Indeque
olim successiones fœminarum vel constringebantur, vel in totum
removebantur, ut passim ex jure patet.

Effectus.

18. Effectus est, quod familia & bona conserven-
tur, (a) quod possessori dominium quoddam acquira-
tur, (b) cujus respectu thesaurum, (c) & alia rerum
emolumenta (d) & augmenta (e) lucratur: Potest
rem fideicommissariam in meliorem conditionem com-
mutare, (f) & omnia facere, quæ diligentem decent
patremfam. (g) potest servitutum imponere, (h) in ar-
bitrum compromittere, (i) & transigere, (l) potest
jus suum alteri cedere, (l) eique renunciare, (m)

(a) thes. 17. lit. a. & b. (b) Cum necessum sit dominium
apud aliquem existere, in pendentem enim esse, sive in aëre volitare
nequit, quoniam autem apud sequentes, quos possessor antece-
dit, non est, consequens est illud apud possessorem esse, per l. fa-
cta. 63. pr. ff. ad Sct. Trebel. l. Herennius. 42. ff. de usur. Hinc etiam
fideicommissario datur rei vindicatio, l. fin. §. sin autem 3. C. comm.
de legat. quæ tantum domino datur, l. 23. pr. ff. de R. V. Non enim
onus restituendi post mortem tollit dominium in vita l. non ideo.
66. ff. eod. l. species. 15. ff. de aur. & arg. l. 1. §. servi. 4. ff. ad Sct. Si-
lan.

lan. & plerumque fit, ut etiam ea, quæ nobis abire possint, proinde in eo statu sint, atque si non essent ejus conditionis, ut abire possent, ait Pompon. in l. plerumque. 205. ff. de R. I. Hinc si servus sub conditione legatus sit, pendente conditione pleno jure hæredis est, l. generaliter. 29. §. fin. ff. qui & à quib. man. Quamvis autem hujusmodi dominium ad vitam tantum restrictum, nec plenum & absolutum sit, l. 3. §. 2. C. comm. de legat. nihilominus tamen est verum dominium, prout etiam maritus dotis, l. 30. C. de jur. dot. & minor habens curatorem rerum suarum dominus est, l. 3. C. de in integr. rest. §. 2. I. quib. alien. lic. ita ut rectè dixerit Seneca: quod sub certa lege meum est, etiam meum est, confer Ampliſſ. Dn. Senioreni Casp. Bitsch. in tract. de thesaur. cap. 8. thes. 216. & seq. Gail. 2. obs. 137. num. 6. Sed quæritur, quomodo ultimo fideicommissi possessore defuncto, dominium hoc in sequentem transferatur? Et ipso jure transferri verius puto. Quia ab instituyente omnibus successoribus jus reale in fideicommissio est constitutum, ita ut si alienatio à prædecessore sit facta, ipsis petitio ac vindicatio competat, l. fin. §. 3. C. comm. de legat. l. omnia. 32. §. fin. l. peto. 69. §. 3. ff. de leg. 2. unde etiam ad fideicommissarium actiones utiles ipso jure transferre dicuntur, l. penult. §. fin. C. ad sc. Trebell. Et si res alicui donatur ad certum diem, ita ut post illum in alium transeat, die adveniente actio ex donatoris voluntate ipso jure alteri acquiritur. l. 3. C. de donat. quæ sub mod. Sic quoque legata à legante recta via in legatarium transeunt. l. à Titio. 64. ff. de furt. l. legatum 80 ff. de legat. 2. (c) Si in prædio fideicommissario ipse invenerit, per §. thesauros. 39. l. de rer. divis. l. un. C. de thesaur. D. Bitsch d. cap. 8. thes. 213. & seqq. (d) ut sunt fructus rei fideicommissariæ percipere, cum in institutione dicatur, quod res illæ utendæ fruendæ concedantur, arg. l. fin. ff. de usufr. ear. rer. l. species. 15. ff. de aur. & arg. Exempla harum commoditatum & emolumentorum colligere licet ex l. 7. l. 9. l. 10. l. 11. & seqq. ff. de usufr. & si ei lib. Sic in prædiis istis potest venari & piscari, arg. l. usufructuarium. 62. pr. & §. 1. ff. de usufr. proventus & commoditates ex argenti fodinis, lapidicinis, aliisque venis ad ipsum spectant, arg. l. fructuario. 7. §. si vir. 13. ff. sol. matr. l. 9. §. 2.

l. 9. §. 2. ff. de usufr. jurisdictionem exercere, tributa, servitia à subditis, & rusticis, si qui sunt, exigere potest, & si quæ sunt alia rei fideicommissariæ coherentia. (e) Si augmentum facto possessoris fideicommissio adjectum per se subsistere possit, & à reliquis rebus sit separabile, tunc successores non sequitur, sed ad hæredes possessoris pertinet. Nam quæ facto hominis fundo accedunt & per se subsistere possunt, particularem suam rationem & separatam à fundo naturam obtinent, egentq; separata & diversa via, ut acquirantur & amittantur, *l. qui fundum. 7. §. 1. ff. pro empt. Gars. de expens. & mel. cap. 22. n. 4.* Cum enim ejusmodi res per se libera sit, absque aliqua præcedente dispositione hanc qualitatem, ut perpetuò sit apud familiam, induere nequit. Atque ita etiam in feudis obtinet, *2. Feud. 8. §. è contrario. Vultej. 1. feud. 11. n. 149.* & majoratu, *Gars. d. n. 4.* Quod si verò res adjecta sit inseparabilis, nec per se subsistere possit tunc fideicommissio cedit, *arg. d. §. è contrario.* Res enim quæ omnino per se consistere non potest, ad eam rem, cui additur pertinet. *Gars. d. c. 22. n. 17.* ut est servitus realis. *d. §. è contrario. & ædificium. Gars. d. n. 17.* ita tamen ut ejus rei æstimatio persolvatur, si impensis suis adjecerit, *per 2. feud. 28. §. si vassallus. arg. l. jure nature. 206. ff. de R. I.* Sin autem temporis beneficio rerumq; vicissitudine augmentum contigerit, nihil expectandum est ab eo, cui augmentum cum re restituitur, *Gars. d. n. 17. v. quod si.* Uti & si augmentum sit naturale absq; hominis facto contingens, ut per alluvionem, fideicommissio cedit, *per §. præterea. 20. I. de R. D. l. aded. 7. §. 1. ff. de acq. rer. dom. l. 1. l. fin. C. de alluv. Gars. d. c. 22. n. 36. & seq. ubi n. 38.* ita de jure majoratus esse docet. (f) *arg. l. solvendo. 39. ff. de neg. gest. l. si cujus. 13. §. fructuarius. 4. ff. de usufr. (g) arg. l. ea igitur. 14. ff. de pign. act. l. Titius. 54. ff. ad Sct. Treb. l. à tutoribus. 33. ff. de adm. tut.* (h) Possumus enim iis rebus, quæ certo modo nostræ sunt (quales etiam sunt hæ) servitutes imponere, *l. plerumque. 205. ff. de R. I. l. si fundum. 105. ff. de condit. & dom.* Et hæres cui sub conditione fundus legatus est, ea pendente servitutum imponere potest, *l. is, cui. 11. §. 1. ff. serv. quem. am.* Sic quoq; Vassallus prædio feudali servitutum imponere potest, *2. feud. 8. §. rei autem. vide D. Rocer. de jur. dom. & vass. lib. 2. c. 6. n. 99. & seqq.* Quæ tamen ita procedunt, ut resoluta & extincto jure dantis,

tis, hæc quoque finiatur, *d. l. 105. & d. l. 11. §. 1. arg. l. lex vectigali. 31. ff. de pignor. l. peto. 69. §. 1. ff. de legat. 2. (i) per l. cum hæreditas. 36 ff. ad Sct. Trebell. ubi hæreditatem restituere gravatus, si de re quapiam hæreditaria compromissum fecerit, cautionem de indemnitate fideicom. præstare tenetur. Sic valet compromissum ab hærede, cui si sine liberis decesserit, datus fuit substitutus, factum, *cap. Raynaldus. 18. ext. de testam. Et Vasallum de feudo in arbitrum compromittere posse, patet ex 2. Feud. 15. 34. pr. & 46. Vultej. 2. feud. 2. n. 3. Hunn. tr. feud. c. 12. fol. 342. vide Petr. An. de Perræ de fideicom. quest. 8. n. 63. & mult. seqq. (k) Argumento Vasalli, qui etiam de feudo, si non fiat fraudulentè, transigere potest, 2. Feud. 26. vers. si vasallus de beneficio. & tit. 43. & ibi Schenk Baro. n. 4. & 5. Vultej. 1. feud. 10. n. 89. Hunn. de transact. c. 2. exerc. 6. vide D. Bocer. d. c. 6. n. 120. & seqq. Pari ergò modo etiam de fideicommissio familiæ syncerè & sine fraude transigere licebit, vide Petr. d. quest. 8. n. 64. & aliquot seqq. Bets. de pact. fam. c. 8. fol. 481. & seqq. (l) arg. Genes. 25. in fin. Hebræ. 12. vers. 16. c. quàm periculosum. 8. caus. 7. q. 1. arg. l. 1. C. de pact. confer Tiraq. de primog. quest. 29. per tot. (m) arg. l. pen. C. de pact. l. si quis. 51. C. de Episc. & Cler. Sunt enim species donationum, quæ in invitos non conferuntur, l. invito. 69. ff. de R. I. l. hoc jure. 19. §. 2. ff. de donat. Sic etiam primogenitum prærogativæ suæ renunciare posse, si fiat verbis expressis, dubium non est, Tiraquel. de primog. quest. 24. Bets. de pact. fam. cap. 9. fol. 469. Besol. de reg. succ. lib. 1. dis. 2. num. ultim. ubi exempla refert in Electore Brandenburgico & Gallia rege.**

19. Contrarius porrò effectus est, quod possessor res fideicommissio subjectas non possit alienare, (a) ita ut si alienatio fuerit facta, ea invalida sit, (b) & proximioribus de familia acquiratur. (c) Nec de illis potest testari, (d) fidejubere, (e) neque ea oppignere, (f) in emphyteusin dare, (g) vel permutare, (h) neque etiam potest antiquas leges veteresque conditiones fideic. mutare, aliásque novas adjicere. (i)

F

(a) l. fin.

(a) *l. fin. §. sel quia. 2. & seq. auth. res quæ. C. comm. de legat. l. peto. 69. §. prædium. 1. ff. de legat. 2. Bets. d. cap. 8. fol. 484.* Cujusmodi alienationis prohibitio ut plurimum adjici solet, ut patet ex *l. peto. 69. §. 3. l. cum pater. 77. §. libertis. 27. l. penult. §. instituto. 15. ff. de legat. 2. & simil.* Sæpè etiam non adjicitur expressè, sed tamen suâ naturâ his fideicommissis inest: Quia hæc est disponentium mens & intentio, ut nomina, familias & divitias suas perpetuas faciant, easque ad omnes de familia sua transferant, quo ipso omnis alienatio, quæ huic perpetuitati adversatur, interdicta intelligitur, cum secundum causam finalem pacta, statuta, leges intelligendæ, extendendæ & restringendæ sint, *Bets. dict. l. cap. 5. fol. 123 & ibi allegat. Tiraquell. Everh. Alciat. & ita jus hoc à primo institutore datum, à prædecessoribus reliquis successoribus interverti nequit.* Quamvis ergò de alienatione institutor nihil dixerit, ea tamen nihilominus prohibita intelligitur; siquidem is, qui hujusmodi fideicommissa instituit, ea omnia expressè voluisse & sancivisse intelligitur, quæ sunt ejus propria, & naturalia, *confer Bets. dict. cap. 8. fol. 476.* Et alienandi prohibitionem esse, quando testator vult remanere debere bona in familia testatur *Menoch. consil. 85. num. 13. Bets. dict. loc. fol. 481.* Sunt enim hæc bona restitutioni obnoxia, *versangene Güter* / (de quibus quot modis efficiantur, *vide D. Bitsch. de thesaur. d. cap. 8. thes. 214.*) quæ alienari non possunt, *gloss. in auth. res quæ. C. comm. de legat. Gail. 2. observ. 137. num. 1.* (b) Ita quidem, ut si alienationis prohibitio fuerit facta per ultimam voluntatem vel à lege, alienatio sit ipso jure nulla, nec dominium transferat, *l. peto. 69. §. 3. l. cum pater. 77. §. libertis. 27. l. penult. §. instituto. 15. ff. de legat. 2. l. fin. C. de reb. alien. Gail. 2. observ. 16. num. 7. Sichard. in l. ea lege. 3. num. 3. C. de cond. ob. caus. dat. siquidem hæc rem afficit, Gail. dict. num. 7. si verò per modum contractus vel pacti facta prohibitio, alienatio dominij translationem non impediatur, sed actionem ad interesse, vel ad poenam, si quæ adjecta fuerit, pariat *l. si ita quis. 135. §. ea lege. 3. ff. de V. O. l. nemo faciscendo. 61. ff. de pact. l. ea lege. 3. C. de cond. ob. caus. dat. & ibi Sichard. num. 5. Gail. dict. observ. 16. num. 5. & seq. & observ. 137. num. 16. Bachov. de act. D. 4. thes. 19. vers. non tempero.**

tempero. ubi hanc diversitatis reddit rationem, quod pactum non possit rem afficere, sed tantum personam, & actionem tantum personalem producat. Et sic major est effectus prohibitionis ejus, quæ fit à testatore vel lege, quàm quæ fit per pactum vel contractum, *Sichard. d. loc. num. 5. Gail. dict. num. 16. (c) l. fin. §. sin autem. 3. ibi: rem vindicare, & sibi assignare, nullo obstaculo ei à detentatoribus opponendo. C. comm. de legat. l. cum pater. 77. §. libertis. 27. ff. de legat. 2.* Ita quidem, ut si totum fideicommissum alienaverit, totum, si verò partem duntaxat, pro parte alienata amittat: sic enim vasallus qui partem feudi alienavit, non totum, sed partem alienatam amittit, *2. Feud. 38. Vultej. 1. feud. 11. num. 40. Sonsbec. part. 12. num. 78. & ibi alleg. & aliàs in pœnis legalibus pœna delictum excedere non debet, l. rescriptum. 6. l. hæres qui tacitam. 11. ff. de his quæ ut indign. vide Petr. d. l. quest. 10. num. 34. & seqq. (d) Quia prohibitus alienare, prohibitus quoque intelligitur testari, vel hæredem instituere, *Petra. d. quest. 3. num. 108. & 125. Rosacorb. pract. for. cap. 83. num. 3. aded, ut nec proximè in familia sequentem instituere possit, supervacua enim foret hujusmodi institutio, l. unum. 67. §. 1. ff. de legat. 2. cum fideicommissum secundum modum & formam primi instituentis ad omnes descendentes devolvatur, per l. 32. §. fin. l. 69. §. 3. ff. de legat. 2. & sic nec opus sit alterius institutione, arg. l. si te. 27. §. 1. ff. de her. institut. quamdiu enim primi instituentis dispositio durat, tamdiu alterius testandi cessat facultas, arg. l. 39. ff. de acquir. her. (e) Quia per hanc, si principalis non sit solvendo, pervenitur ad bonorum distractionem & alienationem, quam in his bonis fieri non posse constat *ex lit. a.* Unde etiam sæpè testatores hæredibus injungere solent, ne, quo melius familia conserve- tur, bona sua fidejussionibus, &c. gravent, daß sie zu desto besserer conservation vñnd erhaltung ihres Ehrlichen / wolhergebrachten Stands vñnd Stammens / die Allwätterliche Güter nicht verkauffen / vereussern / verendern / versetzen / verpfendē / mit Bürgschafft beschwe- ren / noch durch einige andere wege in frembde Hände kommen las- sen sollen / vide *Hering. de fidejuss. c. 1. n. 96 & seqq.* cum huiusmodi causæ facilè ad inopiam redigant, ut ex illo Germanorum con- stat veriverbio: Viel borgen vñnd leihen ist eine Vergiftung deines**

Erbtheils / vnd hat eine Stieffmutter / die heisset / verkauff deine
Güter / die gebiret dir eine Tochter / die heisset gib sie wol sell / die
selb Tochter hat einen Bruder / der heisset / zum Thor hinaus. He-
ring d. l. cap. 15. num. 13. (f) d. l. fin. §. 2. & seq. auth. res qua.
C. comm. de legat. nam qui prohibitus est alienare, prohibitus quo-
que intelligitur obligare, per l. fin. C. quib. alien. quia per ob-
gationem pervenitur ad alienationem & venditionem, leg. 2.
& 3. ff. de distr. pignor. & sicut prohibetur venditio, ita & ejus
præambulum, arg. l. oratio. 16. ff. de sponsal. Negus. de pign. in 3.
memb. 2. part. princ. num. 70. seu prohibitus alienare, prohibe-
tur etiam facere quemcunque actum, per quem sequi possit alie-
natio Petra d. quest. 8. n. 44. & 268. & sic nec pignus vel hypothe-
cam constituere, Petra d. l. n. 105. (g) In tempus sc. perpetuum,
cum hæc sit alienatio, Nov. 7. cap. 1. vers. alienationis. c. nulli. §. ext.
de reb. Eccles. alien. Secus verò erit, si emphyteuseos concessio,
uti & locatio, fiat ad tempus breve, tum valebit, sed ita tamen,
ut duret tantum tamdiu, quamdiu durat jus concedentis, arg.
l. si quis domum. 9. §. 1. ff. locat. l. fin. §. 3. C. comm. de legat. l. lex
vectigali. 31. ff. de pignor. Harpr. ad §. adeo. 3. num. 144. & seq. l.
de locat. vide Petr. Ant. de Petra d. quest. 8. num. 81. & seqq. Socin.
de reg. jur. reg. alienare. 25. (h) Tum quia ex voluntate dispo-
nentis bona illa in familia permanere debent, quæ voluntas ser-
vanda; tum etiam, quod reliqui successores affectionem erga illa
bona habere intelligantur, arg. thes. 17. lit. b. hanc ergo anteces-
sor ipsis auferre nequit, etiamsi rem magis utilem substitueret,
arg. l. fin. ff. de usu & habit. & ibi Goth. §. si quis agens. 33. vers. quin
etiam. l. de act. Petr. d. quest. 8. num. 528. & seqq. (i) Quia reli-
quis successoribus per primum institutorem jus est jam quæsi-
tum, quod per alium ipsis mutari vel auferri nequit, argum. leg.
11. ff. de R. I. Nihil quoque successor à possessore emolument-
ti capit, sed à primo concedente, quemadmodum ergo nihil e-
molumentum ab ipso capit, ita etiam nihil detrimenti sentire, vel
novis oneribus & conditionibus gravari non debet, l. si arroga-
tor. 22. §. 1. ff. de adopt. l. cum filius. 28. ff. de test. mil. l. non debet.
74. ff. de R. I.

20. Licita tamen est aliquando alienatio, ut ex causa æris alieni ab institutore conflati, (a) dotis & donationis propter nuptias, (b) legitimæ, (c) studiorum, (d) alimentorum, (e) pro redimendis captivis, (f) si nulli de familia extent successores, (g) uti & aliis similibus causis, (h) in quibus vel favor publicus vertitur, (i) vel mens testatoris apparet, (k) vel alia necessitas inevitabilis emergit. (l)

(a) *l. filiusfam. 114. §. Divi Severus. 14. ff. de legat. 1. l. pater filium. 38. pr. ff. de legat. 3. l. cum fideic. 9. ff. de fideic. her. l. cum hereditas. 36. ff. ad SC. Treb. siquidem testator de huiusmodi alienatione nihil sensisse intelligitur, d. l. 9. Gail. 2. obs. 137. n. 4. Petra, d. quest. 8. n. 315. & quest. 15. n. 2. & seqq. Peck. de testam. conj. lib. 4. cap. 9. num. 2. Secus est de debito à possessore conflato, cum enim hoc sit personale, nec fideicommissi utilitatem concernat, de eo successor non obligatur, confer *l. peto. 69. §. 1. ff. de legat. 2.* (b) *auth. res quæ. C. comm. de legat.* Quia Reip. interest fœminas non esse indotatas. *l. 1. ff. solut. matr.* & ita quæ communiter omnibus profunt, his, quæ specialiter quibusdam utilia sunt, meritò præponimus *d. auth. res quæ.* Unde etiam sub fideicommissio generali causa dotis non continetur, *l. Lucius. 78. §. maritus. 14. ff. ad SC. Treb.* & sic ex præsumpta disponentis, maximè parentis, cuius officium est dotare filias, *l. fin. Cod. de dot. prom.* voluntate etiam hîc dotis causa excipitur, ut ex ea alienatio fieri possit, *Petra, d. quæ. 8. n. 330. & seqq. Tiraq. de primog. quest. 61. num. 4. Gail. 2. obs. 137. num. 17. Rik. de un. prol. cap. 7. num. 159. Socin. de R. 1. reg. alienari. 26.* (c) *Petra. d. quest. 8. num. 549. vide supra th. 15. lit. c.* (d) Quia ea, quæ communiter omnibus profunt, his, quæ specialiter quibusdam utilia sunt, præponimus & inde alienatio permittitur, *d. auth. res quæ. C. com. de legat.* multo magis ergò ex causa studiorum, quibus totus illuminatur mundus, *auth. habita. Cod. ne fil. pro patr.* & ex causa studiorum non tantùm toti familiæ & generi major honor & splendor accrescit, sed etiam ex studiis & virtutibus eruditorum ipsa patria, totaque provincia juvari ac illustrari potest. *d. auth. habita. & §. fin. proœm. Inst.* Hinc duæ sunt alæ, quibus omni tempore*

F 3 nobilitas

Nobilitas se à contemptu vindicare, & è sordibus ad excelsa honorum fastigia eluctari potuit, literæ nempe & arma, quarum illas non inscitè, neque invenustè quispiam in Principibus viris gemmas, in nobilibus aurum & argentum, in privatis & plebeis plumbum esse dixit, quod quo altius ea ornamenta collocentur, eo magis splendorem, pulchritudinem, utilitatemque suam demonstrent & exerant, ait *Nic. Bets. de pact. famil. cap. 10. fol. 721.* ita ut meritò illi, qui studia literarum in nobilibus contemnunt, eosque ab illis, nescio quibus aliis, quàm quod ipsi easdem ignorent, & quo ignorantia suæ socios habeant, sibi que non præferantur, rationibus dehortantur, ad ergastula & triremes, ne ulterius dehortandi habeant ansam, potiùs relegandi, quàm audiendi sunt. (e) Ita ut si possessori fructus non sufficiant, res ipsas alienare valeat, si aliunde non habeat, de quo vivat, testator enim alienationem prohibens, non censetur cogitasse de alimentis, cum necare videatur, qui alimenta negat, *l. 4. ff. de agnosc. lib. l. 5. C. de L. Aquil.* unde etiam pro alimentis pauperum res Ecclesiæ alienari possunt, *c. aurum. 70. caus. 12. quest. 2. l. sancimus. 21. C. de S. S. Eccles. vide Petr. d. q. 8. num. 480. & seqq.* Et hoc maximè procedit in liberis fideicommissi instituentis, quemadmodum enim juris naturalis est & ad officium parentum spectat liberis legitimam relinquere, *thes. 15. lit. c. & filias dotare, lit. b.* ita ad alimentorum præstationem naturalis stimulus parentes adhortatur, *l. un. §. taceat. 5. C. de rei ux. act. l. 1. §. pen. ff. de just. & jur.* (f) Quia ex hac causa etiam res Ecclesiæ & sacras vendere & alienare permittitur, *c. sacrorum. 15. c. aurum. 70. caus. 12. quest. 2. l. sancimus. 21. C. de S. S. Eccles. Rittershus. expos. Nov. p. 1. cap. 8. num. 34. & seqq.* multò magis igitur res profanæ, à privato alienari prohibita, alienari poterunt. Unde etiam quartæ Treb. diminutio ex causa redemptionis captivorum permittitur, *auth. contra. C. ad SC. Treb. Nov. 108. c. 1. in fin.* (g) *l. cum pater. 77. §. libertis. 27. in fin. l. qui solidum. 78. §. predium. 3. ff. de legat. 2. Petra, d. quest. 8. num. 512.* cum hoc casu prohibitionis cesset ratio, familiæ scilicet conservatio, & sic ipsa prohibitio, siquidem alienare prohibitus non obligatur, cum nullus superest eorum, quorum contemplatione fuit prohibi-

tus,

tus, Menoch. conf. 1272. num. 20. & 21. (h) de quibus Dd. in d. auth. res qua. C. comm. de legat. Petra d. quest. 8. per tot. (i) d. auth. res qua. ibi: ea enim, quæ communiter omnibus profunt, his quæ specialiter quibusdam utilia, præponimus. C. comm. de legat. Nov. 39. cap. 1. (k) Quæ sola in fideicommissis servatur, l. pen. ff. de legat. 1. & pro lege habetur, Nov. 22. cap. 2. (l) per l. cum fidei 9. l. rogo. 21. in fin. ff. de fideicommiss. libert. l. peto. 69. §. 1. ff. de legat. 2. Et aliàs quoque quod non est licitum, necessitas facit licitum, c. quod non est. 4. X. de R. I. cum hæc lege careat, l. item. 10. §. 1. ff. com. divid. d. cap. 4. X. de R. I. c. sicut. 11. de consecr. dist. 1. Gail. 2. obs. 17. num. 4. & 2. P. P. 2. num. 1. & seqq. vide latè Menoch. 2. A. I. Q. cas. 182. per tot.

21. His autem casibus tum demum licita est alienatio, si alia bona libera non sint, (a) vel fructus rerum fideicommiss. non sufficiant, (b) ita ut primùm alienentur res steriles, & quæ servando servari nequeunt. (c) Et licitum erit reliquis agnatis & successoribus res ita alienatas redimere. (d) Semel autem res licitè alienata perpetuò efficitur alienabilis. (e)

(a) l. pater filium 38 pr. ff. de legat. 3. (b) l. mulier. 22. §. cum proponeretur. 4. ff. ad SC. Treb. (c) Petra d. l. quest. 15. num. 226. Garsia, de expens. & mel. cap. 16. num. 7. (d) arg. thes. 17. lit. b. Idque ex voluntate fideicommissum instituentis, qui cum voluerit, ut bona in familia perpetuò manerent, voluit etiam ut hoc casu redemptio, sive retractus, vulgo der Rückkauff / Einstandt / Lösung / agnatis, qui sunt de familia, concedatur, arg. l. 2. ff. de jurid. & simil. (e) Quia semel legitimè facta valent, & retractari non debent, licet ille casus extiterit, à quo initium capere non potuerunt, l. in ambiguis. 85. §. 1. ff. de R. I. c. factum legitimè 73. eod. in 6. arg. §. præterea. 1. vers. furiosi. I quib. non est perm. fac. test. & aliàs tanta facti est authoritas, ut interdum quid prohibeatur fieri, factum tamen teneat, l. 1. §. biduum. §. ff. quando

ff. quand. appell. Secus verò est, si alienatio illicita fuerit, tum enim alienabilis non efficitur, quæ enim ab initio vitiosa sunt, tractu temporis non firmanantur, *l. quod ab initio. 29. l. quæ ab initio. 210. ff. de R. I. l. non firmatur. 18. eod. in 6. & cum quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo, c. cum quid. 39. d. t.*

22. Alius hujus fideicommissi effectus consistit in oneribus, (a) quæ subire tenetur possessor, (b) ut sunt cautionem de bonis conservandis & restituendis præstare, (c) inventarium conficere, (d) census, pensiones & tributa annuatim solvere, aliaque onera realia subire, (e) lites de re fideicommissaria suscipere & persequi, (f) rem ipsam factam rectam conservare, & post mortem restituere, (g) & si quid culpa admisit, resarcire. (h) Sin autem possessor in rem fideicommissi meliorationes & impensas fecerit, eas heredes ipsius repetunt. (i)

(a) Quamvis fideicommissum hoc sit donatio *th. 4. lit. a.* quæ nullum onus aut incommodum extrinsecum, sed merum lucrum continet, *§. si res aliena. 6. l. de legat.* continet tamen onera quædam realia, quæ ex re ipsa oriuntur, & plerumque quemvis rei possessorem, & sic donatarium quoque sequuntur, *confer lit. b.* (b) Quia quælibet res transit cum suo onere, *l. generaliter. 24. §. fin. ff. de fideic. libert. l. si aqueductus. 47. ff. de contr. empt.* Et cum lucrum & commoda sentiat, *th. 18. lit. b. & seq.* utique etiam sentiet onera & incommoda, *l. 10. ff. de R. I. c. qui sentit. 55. eod. in 6.* (c) *l. peto. 69. §. fratre. 3. ff. de legat. 2. l. fin. C. de legat. l. 1. & seqq. & tt. ff. ut leg. seu fideic. serv. caus. cav.* cum enim hæ res salvæ & integræ sint restituendæ, *lit. g.* hoc autem cautione consequi possimus, ea omnino necessaria erit, *d. ll. Bets de pact. famil. c. 8. fol. 85. Mantica. de conj. ult. vol. lib. 8. t. 12. num. 3.* Et sic quoque majoratus possessorem cavere tenere, tradit, *Molina de Hisp. primog. lib. 1. cap. 15. Herring. de fideic. cap. 5. num. 307. confer Kelle. b. de renunc. q. 23. n. 16.* (d) *per l. cum tale. 72. §. quid ergo. 3. ff. de cond. & dem.* ubi necessitas inventarii conficiendi gravato remitti potest, eâ igitur non remissa, ad eandem tenebitur, *arg. l. fin. §. 2. & 3. Cod. de jur. delib. Nov.*

(a) seu personalis, l. 1. C. comm. de legat. l. servo. 69. §. fin. ff. de legat. 1. & datur illis, quibus fideicommissum relictum est, & omnia. 32. §. fin. l. unum. 67. §. si duos. 4. l. peto. 69. §. 3. ff. de legat. 2. adversus gravatum eiusque hæredem, ut rem fideicommissariam restituat, l. quamvis. 40. §. 1. ff. ad SC. Treb. d. l. 32. §. 4. ff. de legat. 2.

(b) Quæ datur illis, quibus per fideicommissum hæreditas est restituta, l. 1. ff. de fideic. hæ. pet. & eadem recipit, quæ hæreditatis petitio civilis, l. 2. ff. eod. & sic datur adversus eos, qui pro hærede, vel possessore possident, l. 9. & seqq. ff. de hæ. pet. confer Petr. d. l. quest. 10. num. 29. & seqq.

(c) Hæc datur fideicommissariis contra quemcunque rei fideicommissariæ detentatorem, l. 1. l. 3. §. fin. autem 3. C. comm. de legat. l. pen. §. 1. C. ad SC. Treb.

(d) d. l. 1. C. comm. de legat. auth. contra C. ad SC. Treb. Nov. 108. cap. 2. vers. si verò contigerit.

(e) si inter vivos, per modum contractus fuerit constitutum.

24. Affinia sunt majoratus, (a) confraternitates, (b) feuda, (c) fideicommissa vulgaria, (d) & statuta alia fœminas excludentia. (e)

(a) Qui & majoricatus, majoria, primogenium, primogenitura, jus primogenitale, item senioratus, prioratus, primatus aliisque nominibus appellatur, vide Tiraq. de primog. in præf. num. 2. & seq. & quest. 1. in fin. Quemadmodum enim per huiusmodi fideicommissa familiæ conservantur, ita etiam per majoratum, Goldast. de majorat. cap. 22. num. 3. ubi, ne per rem domi angustiore claritas familiarum obsolesceret, in Hispania Majoratum, aliaque adhuc jura similia alibi obtinere ait. Et majoratum seu primogenituram nihil aliud esse, quàm fideicommissum, asserit Molina lib. 1. de Hisp. primog. cap. 1. num. 7. & ibi alleg. Bets. de pact. famil. cap. 8. fol. 477. Valasc. de jur. emph. quest. 50. n. 29. Verum tamen est in multis differre, neque in omnibus esse similia, ita ut de uno ad aliud, nisi eadem subsit ratio, argumentum duci non possit, Garf. de expens. c. 16. num. 3. ubi ait Iac. Simancam lib. discept. cap. 5. sedecim discrimina adducere. Sic enim majoratus temper apud unum, primogenitum scil. residet, fideicommissa verò hæc etiam ad plures simul pervenire solent, nec major semper attendi-

lur

tur, sed is, quem institutor nominavit, l. 32. §. fin. ff. de legat. 2. *Kyl-
ling. de Ganerb. disc. 15. num. 78.* (b) Hujusmodi enim confrater-
nitates operantur mutuam successionem, ita ut alterius stirpe ex-
tinctâ, ad alterum principatus hæreditatio quasi jure devolvatur,
Muscul. de confratern. th. 6 ejusque familia inde bonis augeatur,
illustrior reddatur, & eo melius conservetur, *Ant. Coler. de jur. Imp.
sect. 70.* Et quemadmodum fideicommissa familia non possunt ali-
enari, *th 18.* ita nec ditiones confratrum imminui, alienari vel in
alium statum absque alterius consensu immutari possunt, ut Saxo-
niæ Dux olim fuit protestatus ann. 1552. Im Außschreiben warumb
er zur Kriegsrüstung gerungen. §. Zu geschweigen vers. Zu dem
daß auch wir vnd das Haus zu Sachsen / vermöge einer Erbver-
brüderung / auff dem Fürstenthumb Hessen / im Fall das es ohne
Männlichen Erben zukünftig stunde / ein merckliches Interesse haben
&c. Eademque ratione cum à Carolo V. pactum Hennebergicum
confirmaretur, consensum confœderati principis Landgravii re-
quisitum fuisse ex rescripto confirmatorio, quod refert *Reusner:
conf. 3. num. 48.* constat, *Muscul. de confr. th. 51.* Hastamen con-
fraternitates ab his fideicommissis familia multum distare mani-
festum est, cum illæ inter diversas familias ineantur, & unâ demum
familiâ extinctâ successio locum habeat; hæc verò in una eademque
familia duntaxat, & quamdiu illa durat, obtineant. (c) Quemad-
modum à feudis excluduntur fœminæ *1. Feud. 1. §. hoc autem. t. 8.
§. fin. t. 24. & 2. Feud. 11. & 36.* & per ea nobiles familia melius con-
servantur; ita etiam per hæc fideicommissa, ab iisdemque fœminæ
excluduntur, *thes. 10. lit. b. & ut feudi, 2. feud. 52. & 55* ita etiam
fideicomm. hujus alienatio prohibita est. Plures tamen inter hæc
differentiæ, nam in feudis servitia exhibentur, juramentum fide-
litas præstatur, investitura ejusque renovatio petitur; quæ omnia
in his fideicomm. secus sunt. (d) Ita ut omnia, quæ in illis ob-
servantur, etiam in his, nisi diversa ratio obtineat, locum habeant,
ut ex passim adductis constare potest, diversitas autem in eo potif-
simum spectatur, quod hæc sint perpetua & fœminas excludant,
quod in illis aliter se habet. (e) de quibus vide latè *Alber. Brun.
de stat. exclud. fœm.*

25. Contraria sunt modi quibus dissolvuntur, ut rei fideicommissariae (a) & familiae interitus, (b) revocatio ab institutore facta, (c) ademptio bonorum in poenam ceu indigno facta, (d) evictio, (e) praescriptio, (f) alienatio, (g) renunciatio, (h) abusus, (i) Non autem ex crimine possessoris confiscatio. (p)

(a) arg l. *reperi. s. §. 2. ff. quib. mod. ususfr. amit. l. corruptionem. 16. §. 1. C. de ususfr. pr. l. eod.* ut si aedificium solo adaequetur, vel aratrum inducatur, vide l. *si ususfructus. 21. ff. quib. mod. ususfruct. amit. & ibi Goth.* ubi aratri inducti plura refert exempla. (b) Cum hoc casu cesset ratio & causa fideicommissi, familiae scil. conservatio, & sic etiam ipsum fideicommissum cessabit, arg c. *cessante 60. X. de appellat.* (c) Si per ultimam voluntatem sit constitutum, haec n. ambulatoria est ad extremum vitae exitum, l. *quod si. 4. ff. de adim. legat. l. cum hic. 32. §. 3. in fin ff. de donat. int. vir. aded ut nec quisquam sibi hanc legem in testamento dicere possit, ut a priore voluntate recedere ei non liceat. l. si quis in principio. 22. ff. de legat. 3.* Si vero per contractum vel donationem constitutum, per revocationem unius non dissolvitur, cum a contractu semel perfecto alterutro invito recedere non liceat, l. *sicut. 5. Cod. de obl. & act. l. 3. l. ratas. 7. Cod. de resc. vend. & donatio semel inita vinculum habeat necessitatis, nec revocari possit, l. sive emancipatis. 17. l. si avia. 19. & seq. Cod. de donat. §. alie. 2. l. eod. l. 1. & t. t. Cod. de rev. don. nisi ex justa causa, l. si unquam. 8. l. fin. Cod. eod.* (d) l. 1. Cod. de hered. instit. arg. t. t. ff. de his quae ut indig. (e) Quia potestas evictionis tollit intellectum restitutionis, l. *si patroni 55. § fin. ff. ad SC. Treb.* (f) Ut si ante fideicommissi constitutionem adversus institutorem incepta sit, argum. l. *si fundum. 16. ff. de fund. dot.* vel si alienatio nulla sit, & sequentes in gradu agere valentes taceant, adversus eos tanquam negligentes currit praescriptio, cum non possint dici impediri, qui facile agere & impedimentum removeere possunt, arg. l. *qui potest. 174. pr. ff. de R. I.* & hoc casu faciendi potentia factum repraesentat, l. *Labeo. 50. ff. de contr. empt. l. 1. §. qui sub. 8. ff. si quis om. caus.*

*caus. test. ut meritò negligentia ista præscriptione puniatur, arg. l. 1. ff. de usucap. Imò eo ipso censentur & ipsi alienasse, cum paria sint alienare & alienationi consentire, l. cum pater. 77. §. libertis. 27. ff. de legat. 2. vide Petr. d. l. q. 11. n. 597. & seq. & q. 14. n. 172. & seq. Aliàs verò in rebus restitutioni & fideicommissio subjectis præscriptio non habet locum, l. fin. §. 3. C. comm. de legat. l. 2. C. de usuc. pro empt. Quia non valentibus agere, nulla currit præscriptio, nec ulla ipsis negligentia imputanda, l. 1. §. fin. C. de annal. exc. l. 3. C. de præscr. 30. an. & sic quamvis præscriptio longissimi temporis adversus possidentes admittatur, l. 3. & 4. C. eod. hoc tamen in præjudicium reliquorum successorum extendi nequit. (g) de qua confer th. 19. lit. a, b, & c. (h) confer th. 18. lit. m. (t) Ut si fortè possessor res fideicommissarias dissipet vel dilapidet, tunc enim proximū agnatum & successorem ea vindicare posse puto, per l. cogi poterit. 16. §. si pater filio. 11. ff. ad Sct. Trebell. ubi pater hæres institutus & filio restituere condemnatus, cogitur hæreditatem adire, & ante diei adventum, quasi videatur bona fideicommissio subjecta in non ad-eunda hæreditate dissipare, eandem filio restituere. Et quod pater dissipans fideicommissum, cogatur filio in potestate existenti, etiam ante conditionis eventum illud restituere, manifestum est ex l. Imperator Hadrianus. 50. ff. d. t. & ibi Bart. & Gothofr. in not. Sic quo-que maritus res dotales dissipans, eas ante tempus reddere tenetur, l. si constante. 24. pr. ff. solut. matrim. l. ubi adhuc. 29. C. de jure dot. Nec hanc vindicationem cautio in his fideicommissis præstanda impedit, eum nemo cautionis fragilitati committere se teneatur iis casibus, quibus bona dissipantur & disperduntur, quo minus ipsa bona petere possit, l. qui ita institutus. 66. §. etiam absentis. 1. ibi: quam-
visei caveatur, propter fragilitatem cautionis. ff. ad Sct. Trebell. Sa-
tius namq; est, rem suam salvam manere, quàm tabulas cautionis
habere, l. suspectus. 5. ff. de suspect. tutor. atque incertum illius even-
tum spectare, l. pupilli. 6. ff. quod fals. tut. auct. cum, qui cautionem
habet, sæpè litigare cogatur, at cui soluta pecunia est, ei res omnis
in tuto sit, ex Muret. 8. variar. 11. Gothofr. in d. l. qui ita institutus.
66. §. 1. ff. ad Sct. Trebell. Et Seneca syngraphas & cautiones vocat
vacua habendi simulachra, teste Goth. d. l. Sic porrò propter abu-
sum amittitur privilegium, c. privilegium. 63. caus. 11. q. 3. c. tua-
rum.*

vum. 11. c. ut privilegia. 24. ext. de privileg. gloss. in c. suggestum ext. de decim. emphyteusis, auth. qui rem. C. de S. S. Eccles. & ibi Iason. Sonsbec. de feud. part. 12. n. 67. Menoch. 2. A. I. Q. cas. 78. n. 2. res locata, l. ade. 3. C. de locat. & ibi Bart. & Bald. c. propter sterilitatem. 3. ext. eod. & ibi Abbas. Menoch. d. l. n. 1. Sonsbec. d. n. 67. feudum, 2. Feud. tit. 7 §. quicumque. 8. & ibi Bald. Matth. de Afflict. & Alvarot. Zas. de feud. part. 10. n. 54. Sonsbec. de feud. part. 12. n. 67. Vultej. 1. Feud. 1. n. 39. Menoch. d. cas. 78. n. 4. & ex parte domini directum dominium, Bald. in c. un. qualit. dom. propriet. feud. privet. vassal- lúsq; ob violenta domini ludibria patronali imperio solvitur Hart- man. pract. obs. tit. 54. obs. 43. Gail. 1. obs. 17. n. 4. Myns. 5. obs. 3. n. 6. usufructus, §. finitur autem. 3. l. de usufruct. Menoch. d. l. n. 2. Sons- bec. d. n. 67. Sic quamvis dominorum potestatem in servos illiba- tam esse oporteat, nihilominus tamen servus domini sævitiâ, fame, obscœnitate vel intolerabili injuria pressus bonis conditionibus vendi, l. 1. & 2. ff. de his qui sui vel alien. jur. l. 1. §. quod autem. 8. ff. de offic. præf. urb. l. si constante. 24. §. si maritus. 5. ff. solut. matr. l. 1. C. de emendat. serv. & filiusfamilias ob ferociam patris emancipari jubetur, l. fin. ff. si quis à parent. manum. arg. l. Divus Hadrianus. 5. ff. ad L. Pompej. de parricid. l. un. C. de emend. propinq. Vinculumq; matrimonij, aliâs nullo ense solvendum, propter asperitatem jure Canonico scinditur, c. literas. 13. ext. de restitut. spoliat. & ibi Pa- normit. n. 7. Græveus lib. 1. concl. 17. confid. 3. Gail. 1. obs. 17. n. 5. Hu- san. de homin. prop. c. 8. n. 31. & iudicibus immodicè ferocientibus fræni adhibita est temperies, l. 2. C. de custod. reor. aded ut etiam subditi obsequio, fide & sacramenti vinculo liberentur, & domi- nus in eos jurisdictione privetur, si concessio dominatu ad sævitiâ aut proterviam præposterè abutatur, Gail. 1. obs. 17. per tot. Myns. 5. obs. 8. Hartman. pract. obs. tit. 54. obs. 43. Frider. Mindan. de pro- cess. & mand. lib. 2. cap. 13. Husan. de homin. propr. cap. 8. n. 27. & seq. Regn. Sixtin. consil. Marp. 8. n. 113. vol. 3. Zach. Vietor. de caus. exempt. concl. 14. & ibi. alleg. ubi laudabile Parisianæ Curix refert edictum: Le Seigneur qui abuse de sa justice, en doit estre privé, abutens imperio, privator. Factus est enim Princeps propter bo- num, non ut obsit, sed ut profit, Alph. Modit. §. magistratum. dub. 1. n. 5. nec populus est propter Principem, sed Princeps propter po- pulum,

pulum, eiusque utilitatem, *Aristot. 3. polit. 11. Cic. 1. offic. Meigius, lib. 1. q. 19. Garfia, de expens. & melior. c. 21. n. 32. Vietor. d. concl. 14.* malumque in Principe non potestas, sed tempestas est, *Vasqui. 1. contr. c. 1. n. 20. & lib. 2. c. 51. n. 65.* Est enim pater communis, qui filios placido sinu foveat, *Bald. conf. 410. n. 5. lib. 5. Cravett. conf. 933. n. 25. & velut Deus in terris, Psalm. 82. Budæus in l. princeps. ff. de legib. cui nihil magis proprium, quam humanitas, per quam sola Dei imitatio servatur, l. fin. C. de donat. inter vir & uxor. Moditius. §. principum. dub. 1. n. 11. & Deum habiturus est tanto magis benignum & propitium, quo diligentius subditos illæsos præstat, Vietor d. concl. 14.* Quamvis enim is, qui absoluta sua potestate abutitur, hominem non habeat, sua qui facta dijudicet, certum nihilominus est, quod peccet apud Deum, *ut ait Ifernina in c. un. quæ sint regal. 2. Feud. 56. n. 7. qui potentes potenter exquireret, Psalm. 82. Sapient. 6. unde Seneca in Thyeste ait:*

Vos, quibus rector maris atque terra

Ius dedit magnum necis, atque vitæ,

Ponite inflatos tumidosque vultus:

Quicquid à vobis minor extimescit,

Major hoc vobis dominus minatur:

Omne sub regno graviore negnum est.

(†) *per l. 3 ff. de interd. & releg. l. Imperator. 12. pr. ff. de fideicom. lib. nam qui alienare non potest, nec etiam efficere potest, ut illa bona fisco deferantur, Menoch. conf. 102. n. 22. Petra d. quæst. 8 num. 110. & seqq. confer Bets. de pact. fam. d. c. 8 fol. 483. & seq. Et sic apud Lacedæmonios aded stabile erat jus succedendi, ut & filij id retinerent, licet exilio multati vel capitis pœna affecti essent avi & patres, quibus successores quærebantur, ut ex Cragio 2.*

de Rep. Lacedæm. fol. 56. refert Besold. de reg.

succeß. lib. 1. diß. 10. n. 3.

SOLI DEO GLORIA.

QNTK 2646

1077

MC

M. M. D.
L. 4

FI
FA

7922)

II R
2646

SSIS
SER-

NO

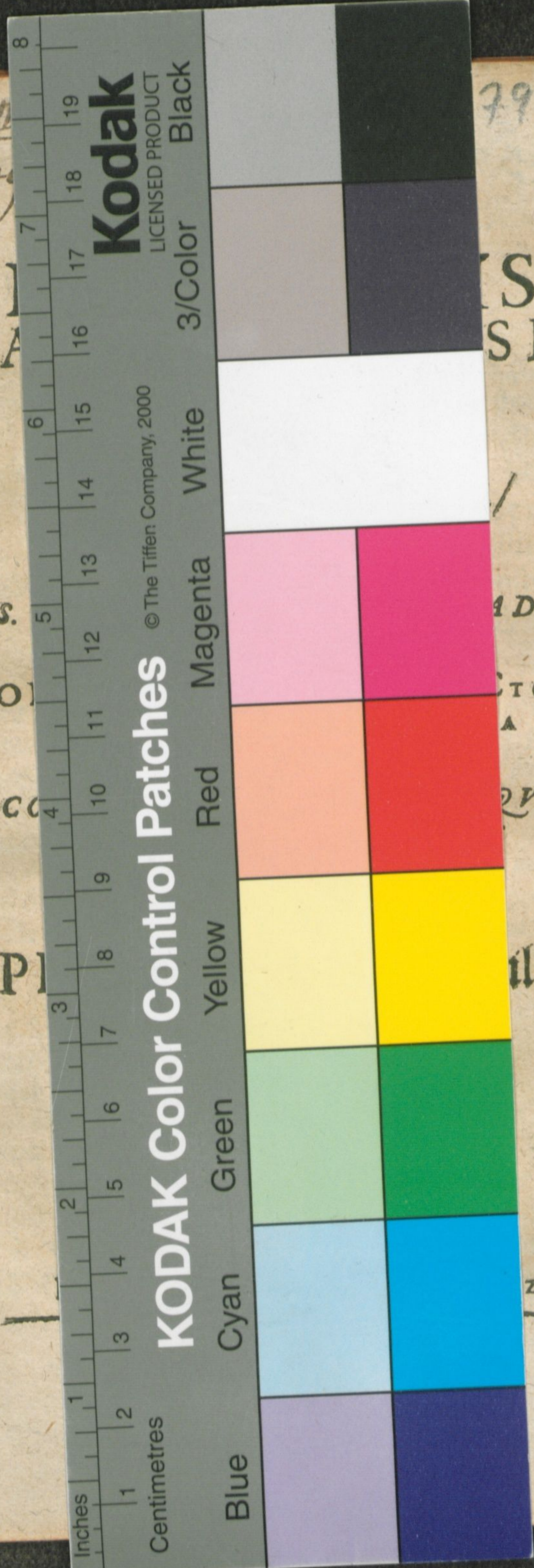
ADE,
TORUM

PRO CC

VE IVRE

PI

ildt/

PRO CC

z,

